Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Anul 65
Seria II
Nr. 812

ALBINA

REVISTA SĂPTĂMÎNALĂ A AȘEZĂMINTELOR CULTURALE

Joi
18 iulie 1963
8 pagini —
15 bani

HOTĂRÎRI ALE CONSILIULUI DE MINIȘTRI PENTRU SPORIREA COINTERESĂRII PRODUCĂTORILOR ÎN CREȘTEREA ȘI ÎNGRĂȘAREA ANIMALELOR ȘI CU PRIVIRE LA DESFACEREA CĂRNII

Îmbunătățirea continuă a aprovizionării oamenilor muncii de la orașe și sate constituie una din preocupările fundamentale și permanente ale partidului și guvernului. În acest scop s-au luat și se iau continuu măsuri pentru dezvoltarea forțelor de producție ale țării și, pe această bază, pentru sporirea sistematică a producției bunurilor de consum.

Ca urmare, volumul desfacerilor de mărfuri prin rețeaua comercială a crescut an de an, s-au îmbogățit sortimentele și a crescut calitatea mărfurilor alimentare și nealimentare, s-au satisfăcut mai din plin nevoile de consum în continuă creștere ale oamenilor muncii.

Odată cu încheierea colectivizării agriculturii s-au creat condițiile pentru dezvoltarea într-un ritm susținut a producției agricole, inclusiv a producției animale

Pentru a asigura dezvoltarea producției animale, în ultimii ani s-au luat o serie de măsuri cu privire la lărgirea bazei furajere, asigurarea animalelor de reproducție, acordarea de credite pe termen lung pentru procurarea de animale și construirea de grajduri, încadrarea gospodăriilor cu cadre de specialitate și altele

Cu toate acestea, creșterea producției de carne nu este încă pe măsura consumului sporit de la orașe și sate, determinat de creșterea numerică a populației și de sporirea veniturilor oamenilor muncii.

Pentru a stimula creșterea mai rapidă a șeptelului și a producției de carne, pentru valorificarea mai deplină a condițiilor deosebit de favorabile create după încheierea colectivizării agriculturii, Consiliul de Miniștri a adoptat o hotărîre privind sistemul de contractare și achiziții de animale, care asigură, într-o mai mare măsură, cointeresarea materială a gospodăriilor colective, țăranilor colectiviști și a tuturor producătorilor în creșterea și îngrășarea de animale.

Hotărîrea prevede o majorare însemnată a actualelor prețuri de contractare și achiziții pentru tineretul bovin, vite adulte, oi, batali, acordarea anumitor sporuri sezoniere pentru livrarea de porci, precum și alte avantaje pentru producătorii care încheie contracte cu unitățile de stat.

Cea mai importantă creștere de preț se acordă la tineretul bovin, reprezentînd în medie circa 50 la sută și este determinată de faptul că, în structura producției de carne de bovine, tineretul bovin va avea ponderea cea mai mare iar cheltuielile pentru creșterea acestuia sînt mai ridicate

Ministerul Industriei Alimentare, prin unitățile sale, va contracta și achiziționa toate animalele oferite spre vînzare de gospodăriile agricole colective, întovărășirile de crescători de animale, membri G.A.C. și producătorii individuali.

Pentru stimularea livrării de animale la greutăți mari, prețurile stabilite diferă în funcție de greutatea și calitatea animalelor.

Prețurile la predarea pe bază de contracte a *tineretului bovin* pînă la doi ani sînt următoarele:

Grupa de greutate	*Calitatea*	*Preț/kg viu*
1) de la 151—220 kg viu	I	8 lei
	II	7,50 lei
2) de la 221—320 kg viu	I	9 lei
	II	8,40 lei
3) de la 321—400 kg viu	I	9,30 lei
	II	8,80 lei
4) peste 400 kg viu	I	9,80 lei
	II	9,30 lei

Producătorii care vînd statului tineret bovin în greutate de peste 150 kg viu, în perioada 1 ianuarie—30 aprilie, beneficiază de un spor suplimentar de 0,50 lei/kg viu Hotărîrea cuprinde, de asemenea, o prevedere referitoare la producătorii individuali și membrii G.A.C. care nu au posibilitatea să crească viteii pînă la greutatea de 150 kg viu. Viteii cumpărați de la acești producători, la un preț sporit față de cel de pînă acum, urmează să fie crescuți și îngrășați în continuare de gospodăriile agricole socialiste. Gospodăriilor agricole de stat și colective care vor prelua pentru creștere și îngrășare viței sub vîrsta de 4 luni, li se vor putea reduce din cantitățile de lapte de vacă contractate cu statul cîte 150 l lapte pentru fiecare vițel contractat și livrat către unitățile Ministerului Industriei Alimentare

Prețurile la *bovinele adulte* contractate sînt următoarele:

— calitatea extra grasă 6,75 lei/kg viu
— calitatea I 6,30 lei/kg viu
— calitatea II 5,60 lei/kg viu

Pentru livrările de bovine adulte în perioada 1 ianuarie—30 aprilie se acordă un spor de preț de 0,50 lei pentru fiecare kg greutate vie.

La predarea *porcilor* contractați în greutate de peste 90 kg viu se acordă următoarele prețuri:

— pentru porcii de grăsime (în greutate minimă de 100 kg) 9,50 lei/kg viu
— pentru porcii de carne (în greutate minimă de 90 kg) 9 lei/kg viu.

Producătorilor care vînd statului porci în perioada 1 martie—30 iunie li se acordă un spor de preț de 1 leu/kg viu.

Prețurile la *oile* contractate sînt:
— calitatea I 5,50 lei/kg viu
— calitatea II 4,50 „

La *batalii* contractați prețurile sînt:
— calitatea I 6 lei/kg viu
— calitatea II 5,50 „

Corespunzător cu noile prețuri de contractare au fost stabilite prețurile la achizițiile de animale

La încheierea contractelor producătorii vor putea primi, prin Banca de Stat, avansuri fără dobîndă, după cum urmează:
- pentru tineretul bovin — pînă la 1 000 lei pe cap de animal;
- pentru bovine adulte — pînă la 450 lei pe cap de animal;
- pentru porci — pînă la 500 lei pe cap de animal;
- pentru oi — pînă la 40 lei pe cap de animal;
- pentru batali — pînă la 50 lei pe cap de animal

Ministerul Industriei Alimentare va încheia contracte pentru creșterea și îngrășarea de animale cu termene scadente sub 1 an și pînă la 2 1/2 ani, în funcție de durata de creștere și îngrășare a animalelor contractate. Cu gospodăriile agricole colective contractele se vor putea încheia pe o durată pînă la 5 ani, pe baza planurilor de dezvoltare zootehnică a fiecărei gospodării agricole colective, cu acordul Consiliului agricol raional.

Hotărîrea precizează că noile prețuri se acordă și pentru animalele contractate anterior și care au termen de predare după data de 15 iulie 1963.

Ministerul Industriei Alimentare este autorizat să vîndă gospodăriilor agricole de stat, gospodăriilor agricole colective, membrilor gospodăriilor agricole colective și țăranilor cu gospodărie individuală animale pentru creștere, îngrășare și reproducție, la prețul de cumpărare, plus 5 la sută

Hotărîrea mai prevede o serie de avantaje ce se acordă producătorilor și anume:

— Comitetele executive ale sfaturilor populare vor asigura cu prioritate pășuni pentru animalele contractate cu statul.

— Pentru a stimula în continuare creșterea animalelor în gospodăriile personale ale salariaților și pensionarilor, veniturile provenite din creșterea și îngrășarea animalelor nu se iau în considerare în plafonul stabilit pentru acordarea alocației de stat pentru copii.

— Se scutesc de plata taxei de timbru certificatele de proprietate pentru animalele vîndute statului.

În Hotărîre sînt stabilite, de asemenea, condițiile ce trebuie respectate de contractanți atît în ce privește termenele de livrare cît și calitatea animalelor.

Ca urmare a creșterii prețurilor de contractare și achiziții în vederea sporirii mai rapide a producției animale și îmbunătățirii aprovizionării populației, a devenit necesară corelarea în mod corespunzător a prețurilor de vînzare cu amănuntul la carne, preparate și conserve de carne, în vederea acoperirii sumelor acordate producătorilor. În acest scop, Consiliul de Miniștri a aprobat, printr-o Hotărîre, prețurile cu amănuntul la carnea ce se vinde populației prin măcelării, după cum urmează: **carne de vițel**: calitatea I-a — 22 lei/kg; calitatea II-a — 16 lei/kg. **Carne de mînzat**: — mușchi — 26 lei/kg; calitate superioară (antricot, vrăbioară și altele) — 20,50 lei/kg; calitatea I-a — 14,50 lei kg (creștere de 1 leu/kg); calitatea II-a — 10 lei/kg (creștere de 0,50 lei kg) **Carne de porc**: mușchiuleț — 26 lei/kg; cotlet (antricot fără coastă) — 22 lei kg; calitate superioară (antricotul cu coastă și altele) — 20 lei/kg; calitatea I-a — 14 lei/kg (preț neschimbat); calitatea II-a — 10 lei/kg (preț neschimbat). **Carne de oaie**: — 11 lei/kg. **Carne de batal**: — 12,50 lei/kg.

Corespunzător cu prețurile de mai sus au fost aprobate prețuri la carnea tranșată și preambalată, slănină, la organe și subproduse, la mezeluri și conserve de carne, precum și la preparatele de carne desfăcute prin unitățile de alimentație publică.

Manifestînd grijă față de salariații și pensionarii cu venituri mai mici și cu greutăți familiale, Consiliul de Miniștri a hotărît să se acorde acestora, pe timp de un an, adică pînă la 1 iulie 1964, o compensație bănească menită să acopere în parte cheltuielile suplimentare determinate de noile prețuri cu amănuntul stabilite ca urmare a măsurilor de stimulare a producătorilor de animale. Această compensație se acordă unor categorii de salariați și pensionari, diferențiat în funcție de situația lor familială Astfel:

— salariații permanenți ai organizațiilor socialiste de stat situate în orașe, precum și ai unor organizații socialiste de stat situate în mediul rural (industrie, construcții-montaj, transporturi, G.A.S. și S.M.T.) avînd un salariu tarifar de încadrare de pînă la 800 lei lunar primesc o compensație bănească de lei 60 trimestrial, dacă sînt capi de familie și au soții sau soți care nu sînt: salariați, pensionari, cooperatori, colectiviști.

— pensionarii din cadrul asigurărilor sociale de stat (de bătrînețe, de serviciu, de invaliditate și de urmaș) cu domiciliul în orașe, avînd o pensie de pînă la 600 lei lunar, primesc o compensație bănească de 60 lei trimestrial, dacă sînt capi de familie și soțiile sau soții lor nu intră în una din categoriile prevăzute în alineatul de mai sus.

— în afară de aceasta, salariații și pensionarii prevăzuți la alineatele precedente, care au copii, primesc în plus cîte 30 lei trimestrial pentru fiecare copil în vîrstă de pînă la 14 ani.

— salariații permanenți din întreprinderile socialiste arătate mai înainte, avînd un salariu tarifar de pînă la 800 lei lunar și pensionarii cu domiciliul la orașe avînd o pensie de pînă la 600 lei lunar, ai căror soții sau soți sînt salariați, pensionari sau membri ai cooperativelor meșteșugărești din mediul urban, primesc numai compensația pentru copii.

Plata compensației bănești se va face trimestrial, o dată cu plata salariului sau pensiei pe luna a doua a trimestrului în curs. La stabilirea drepturilor care se acordă în raport cu salariul tarifar sau cîștigul realizat, compensația nu se cumulează cu salariul, pensia sau alte venituri.

*

Sporirea cointeresării materiale a crescătorilor de animale va crea condiții pentru creșterea în ritm mai rapid în anii următori, a producției de carne și totodată pentru reducerea prețului de cost, condiții indispensabile în vederea obținerii de cantități sporite de carne necesare satisfacerii nevoilor mereu în creștere ale populației.

Măsurile hotărîte de către guvern vor constitui un imbold puternic pentru producători în creșterea în ritm mai susținut a șeptelului și a producției de carne, ceea ce va contribui la ridicarea continuă a nivelului de trai.

Măsuri de mare importanţă pentru dezvoltarea şeptelului şi îmbunătăţirea continuă a aprovizionării populaţiei cu carne*)

Ziarul de azi informează despre hotărîrile Consiliului de Miniştri al R. P. Romîne privitoare la mărirea cointeresării materiale a producătorilor agricoli — prin sporirea preţurilor de cumpărare la animale pe bază de contractări şi achiziţii — şi, legat de aceasta, reaşezarea preţurilor de vînzare cu amănuntul la carne, preparate şi conserve de carne, precum şi acordarea de compensaţii băneşti unor categorii de salariaţi şi pensionari cu venituri mai mici.

Înscriindu-se pe linia preocupărilor de zi cu zi ale partidului şi guvernului de a asigura dezvoltarea armonioasă a întregii economii naţionale şi ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii, noile măsuri urmăresc stimularea mai puternică a ţărănimii, mobilizarea şi mai largă a posibilităţilor unităţilor agricole socialiste, ale producătorilor, de a spori numărul de animale, producţia de carne şi, pe această bază, de a se asigura îmbunătăţirea continuă a aprovizionării populaţiei muncitoare cu carne şi preparate din carne.

Aceste măsuri vin să se adauge celorlalte acţiuni întreprinse sistematic de partid şi guvern pentru sporirea producţiei în toate sectoarele, a bunurilor de consum industriale şi alimentare, — între care carnea şi celelalte produse de origine animală ocupă un loc important. Ca urmare a sprijinului permanent acordat de stat — prin credite pe termen lung pentru procurarea de animale şi pentru construcţii zootehnice, asigurarea bazei furajere, încadrarea unităţilor agricole socialiste cu specialişti etc. — s-a înregistrat o creştere însemnată a şeptelului, îndeosebi în gospodăriile de stat şi gospodăriile colective; majoritatea gospodăriilor agricole de stat şi gospodăriilor colective şi-au creat puternice sectoare zootehnice, au livrat statului mai multe animale şi produse animaliere. Încheierea colectivizării a creat condiţii pentru o puternică dezvoltare a producţiei animale, pentru introducerea pe scară largă în zootehnie a metodelor ştiinţifice cu eficienţă economică mare pentru ridicarea producţiei şi reducerea preţului de cost în această importantă ramură de producţie a agriculturii.

Cu toate progresele însemnate realizate pînă în prezent în dezvoltarea şeptelului, producţia de carne este rămasă în urmă faţă de creşterea consumului — creştere determinată de mărirea veniturilor oamenilor muncii, de sporirea numerică a populaţiei oraşeneşti, de mărirea însemnată a consumului de carne la sate, precum şi de nevoile de materie primă ale industriei alimentare. Aceasta a creat, în special în ultimii ani, greutăţi în aprovizionarea cu carne. De aceea, pornind de la interesele oamenilor muncii, de la necesitatea de a îmbunătăţi continuu aprovizionarea cu carne a populaţiei, partidul şi guvernul au luat noi măsuri menite să asigure o însemnată dezvoltare a şeptelului şi a producţiei de carne. Astfel, analizîndu-se în amănunţime situaţia actuală în domeniul contractării şi achiziţiilor de animale s-a ajuns la concluzia că preţurile de cumpărare nu erau suficient de stimulatorii, nu răsplăteau îndeajuns eforturile făcute de producători pentru creşterea şi îngrăşarea de animale, şi că este necesară cointeresarea mai puternică a producătorilor agricoli în dezvoltarea şeptelului. În acest sens, printr-o Hotărîre a Consiliului de Miniştri, au fost majorate actualele preţuri de cumpărare prin contractări şi achiziţii a animalelor.

Noile preţuri de contractare şi achiziţii ţin seama de schimbările intervenite în condiţiile de producţie a cărnii în ţara noastră. Spre deosebire de trecut, cînd carnea era obţinută în principal pe seama tăierii vitelor de muncă, în prezent cînd muncile agricole se efectuează într-o proporţie tot mai mare cu mijloace mecanizate, ponderea cea mai mare în aprovizionarea populaţiei cu carne de vită trebuie să fie asigurată prin creşterea şi îngrăşarea de tineret bovin. În acest scop Hotărîrea prevede stimulente importante pentru producători; preţul mediu de cumpărare, la tineretul bovin, creşte cu circa 50 la sută. Preţurile sporesc în raport cu greutatea şi calitatea animalelor livrate, stimulînd astfel pe producători să crească animale la o greutate cît mai mare şi de o calitate superioară. De pildă, un producător primeşte, în conformitate cu noile preţuri, pentru un mînzat în greutate vie de 200 kg suma de 1 600 lei (calitatea I) şi 1 500 lei (calitatea II-a) faţă de 1 200 lei pentru calitatea I şi 1 000 lei la calitatea a II-a cît primea pînă acum. Pentru un mînzat de greutate sporită, cîntărind 275 kg, producătorul primeşte 9 lei pe kilogram (calitatea I) şi 8,40 lei pe kilogram (calitatea a II-a), iar pentru unul de 420 kg primeşte 9,80 lei pe kilogram (calitatea I) şi 9,30 lei pe kilogram (calitatea a II-a). La aceeaşi greutate de 420 kg, după vechile preţuri primea 7 lei pe kilogram la calitatea I, iar pentru calitatea a II-a primea 6 lei pe kilogram.

Hotărîrea prevede avantaje şi pentru contractarea de vite adulte. Astfel pentru o vită adultă în greutate de 550 kg calitatea I producătorul primeşte 6,30 lei pe kilogram revenind în total 3 465 lei, faţă de 5,50 lei pe kilogram, sau 3 025 lei în total, cît primea după vechile preţuri. Pentru vitele adulte de calitatea a II-a, producătorul primeşte pe un kilogram greutate vie 5,60 lei, faţă de 4,70 lei cît se plătea înainte. În afară de aceste stimulente importante, producătorii care livrează tineret bovin şi vite adulte în perioada 1 ianuarie — 30 aprilie primesc în plus 0,50 lei pentru fiecare kilogram greutate vie.

Oile şi batalii constituie, de asemenea, o sursă importantă de carne. Datorită calităţilor sale nutritive superioare, carnea de oaie şi în special de batal constituie un aliment valoros pentru hrana populaţiei — în multe ţări ea fiind mai căutată şi mai scumpă chiar decît carnea de pasăre. Potrivit noilor preţuri de contractare, un producător poate primi pentru un batal de 50 kg — 300 lei (calitatea I) şi 275 lei (calitatea a II-a), iar pentru o oaie în greutate vie de 40 kg poate primi suma de 220 lei (calitatea I) şi 180 lei (calitatea a II). Crescătorii de ovine obţin, de asemenea, mari avantaje prin valorificarea mieilor şi a lînei pentru care se plătesc preţuri stimulatorii.

Agricultura noastră dispune de condiţii din cele mai bune pentru creşterea şi îngrăşarea porcilor, a căror hrană o constituie în principal porumbul. În ce priveşte contractarea porcilor, pentru o şi mai mare cointeresare a producătorilor s-a stabilit ca, pe lîngă preţurile de pînă acum, stimulatorii, să se acorde în perioada 1 martie — 30 iunie un plus de 1 leu pentru fiecare kilogram greutate vie, dacă animalele sînt livrate la o greutate de peste 90 kg.

Deosebit de importantă este prevederea după care şi pentru contractele în curs, încheiate după vechile preţuri, şi scadente după 15 iulie a.c., producătorii vor beneficia de noile preţuri majorate. Această prevedere evidenţiază încă o dată caracterul deosebit de avantajos al relaţiilor producătorilor cu statul, grija cu care sînt respectate obligaţiile asumate prin contracte.

Hotărîrea cuprinde diferite alte înlesniri în legătură cu păşunatul, cu producţia de furaje de către producătorii care contractează animale, acordarea de avansuri băneşti fără dobînzi, anumite scutiri şi reduceri de taxe etc. Se prevede, printre altele, ca sfaturile populare să acorde prioritate la păşunat atît pentru animalele contractate de către gospodăriile agricole colective cît şi pentru cele proprietate personală ale colectiviştilor şi producătorilor individuali; se prevede, de asemenea, ca la acordarea de alocaţii de stat pentru copiii salariaţilor şi pensionarilor să nu se ia în calcul veniturile obţinute din creşterea animalelor.

Este în interesul gospodăriilor agricole socialiste, al colectiviştilor, al celorlalţi producători ca, folosind avantajele şi condiţiile create, să crească şi să contracteze cît mai multe animale, bine îngrăşate, de calitate superioară, să aplice metode înaintate, eficace, pentru dezvoltarea sectorului zootehnic, sporirea producţiei de carne şi alte produse animaliere. Alături de unităţile agricole socialiste, ţăranii colectivişti şi producătorii individuali — îndeosebi cei din raioanele de munte — cărora li s-au acordat importante stimulente, sînt chemaţi să mărească cît mai mult numărul de animale şi producţia acestora.

Pentru toţi oamenii muncii din agricultură, gospodării de stat şi gospodării colective, colectivişti, pentru toţi crescătorii de animale este o datorie de cinste de a răspunde noilor eforturi făcute de stat, de oamenii muncii de la oraşe — care le dau un puternic sprijin trimiţînd la sate tractoare şi maşini moderne, îngrăşăminte chimice, produse industriale de larg consum etc. Muncind cu pricepere şi energie, ei trebuie să asigure sporirea efectivelor de bovine, porcine, oi, batali, păsări, a numărului de animale contractate la o greutate cît mai mare şi cu respectarea strictă a termenelor de livrare şi a condiţiilor de calitate, mărindu-şi contribuţia la creşterea producţiei şi a volumului de contractări, a livrărilor către stat şi prin aceasta la îmbunătăţirea continuă a aprovizionării oamenilor muncii. Gospodăriile de stat trebuie să folosească din plin posibilităţile pe care le au pentru a obţine producţii tot mai mari de carne şi alte produse, de a-şi spori contribuţia la asigurarea fondului central al statului.

O mare atenţie trebuie să se acorde dezvoltării creşterii porcilor şi păsărilor — specii care se înmulţesc uşor, ajung într-un timp mai scurt la maturitate, asigurînd astfel cantităţi importante de carne pentru consumul populaţiei. În ultimii ani s-au luat un şir de măsuri pentru crearea unor ferme industriale de creştere a porcilor şi păsărilor în G.A.S. cu care scop s-au investit însemnate fonduri. Unele dintre acestea se află în curs de construcţie. Este deosebit de important ca comitetele regionale de partid, consiliile agricole şi trusturile gostat să sprijine şi să accelereze punerea în funcţiune a acestor mari unităţi producătoare de carne şi ouă, să asigure popularea lor cu efective matcă din cele mai productive rase. La fel, este necesar să se acorde un sprijin eficient gospodăriilor colective, ca acestea să dezvolte tot mai mult fermele de păsări. Are o mare însemnătate aplicarea întocmai şi într-un termen cît mai scurt a indicaţiilor date de partid şi guvern privind extinderea suprafeţelor cultivate cu porumb, ceea ce va asigura posibilităţi pentru hrănirea unui număr sporit de porci şi păsări.

În ansamblul măsurilor luate pentru dezvoltarea sectorului zootehnic un rol hotărîtor îl are asigurarea bazei furajere. Iată de ce organele şi organizaţiile de partid, sfaturile populare, consiliile agricole, conducerile unităţilor socialiste din agricultură sînt chemate să ia fără întîrziere măsuri practice, concrete, pentru valorificarea tuturor resurselor şi posibilităţilor existente, în fiecare regiune, raion, sat şi gospodărie, în vederea măririi producţiei de furaje. Aceste măsuri trebuie să asigure folosirea cît mai raţională a tuturor suprafeţelor de păşune, inclusiv a celor din golurile de munte, stringerea, şi depozitarea cu grijă a variatelor resurse de nutreţuri atît pentru fîn cît şi pentru siloz. Trebuie spus că în unele regiuni ca Ploieşti, Bacău, Maramureş păşunile şi alte surse de furaje sînt departe de a fi folosite pe deplin. Posibilităţi însemnate pentru asigurarea hranei animalelor aflate în proprietatea colectiviştilor pot fi puse în valoare prin folosirea chibzuită, gospodărească a loturilor personale; colectiviştii trebuie îndrumaţi să cultive în mai mare măsură aceste loturi cu plante furajere valoroase.

Concomitent cu măsurile pentru sporirea producţiei de furaje este necesar ca în fiecare unitate agricolă socialistă să se urmărească în permanenţă, pe toate căile, reducerea sistematică a preţului de cost în sectorul zootehnic.

Noile sporuri de preţuri şi celelalte avantaje acordate de stat gospodăriilor agricole colective şi celorlalţi producători la contractarea şi livrarea de animale se ridică la sume însemnate. De unde pot fi procurate asemenea fonduri? Interesele generale ale dezvoltării continue a economiei naţionale impun ca cheltuirea acestor fonduri să nu ducă în nici un caz la restrîngerea sumelor investite pentru înălţarea de noi fabrici şi uzine, pentru construcţii de locuinţe, pentru pensii, învăţămînt şi sănătate şi alte acţiuni social-culturale. Reducerea acestor fonduri ar micşora ritmul dezvoltării economiei naţionale — temelia creşterii bunăstării întregului popor. În acelaşi timp, dacă concomitent cu majorarea preţurilor de cumpărare la animale, s-ar menţine actualele preţuri de vînzare cu amănuntul, ar însemna ca vînzarea cărnii să se facă în pierdere. Iată de ce hotărîrea stabileşte ca o parte a acestor mijloace băneşti necesare acoperirii sporului de preţuri la contractări şi achiziţii de animale să fie obţinută prin majorarea corespunzătoare a preţurilor de vînzare în comerţ a cărnii, a conservelor şi preparatelor de carne. În ţara noastră, în raport cu alte produse alimentare, cu veniturile realizate de oamenii muncii, preţul de vînzare a cărnii era mai scăzut decît în alte ţări, chiar în acelea unde există mai puţine posibilităţi pentru populaţie de a consuma alte produse mai ieftine — legume, fructe etc. Ansamblul de măsuri luate prezintă o deosebită importanţă pentru mărirea producţiei de carne la nivelul cerinţelor de consum, în continuă creştere, ale populaţiei.

Pentru a veni în sprijinul celor care realizează venituri mai mici şi au greutăţi familiale, Consiliul de Miniştri a stabilit, printr-o hotărîre, să se acorde pe timp de un an, de la 1 iulie 1963 — la 1 iulie 1964, unor categorii de salariaţi al căror salariu tarifar este pînă la 800 lei şi pensionarilor cu o pensie pînă la 600 lei o compensaţie bănească, diferenţiată după situaţia familială a fiecăruia. De exemplu, potrivit acestor măsuri, un salariat cu un salariu tarifar pînă la 800 lei, avînd soţia nesalariată şi 2 copii pînă la 14 ani, va primi o compensaţie bănească de 120 lei trimestrial, iar dacă are 4 copii — de 180 lei trimestrial; un pensionar cu pensia pînă la 600 lei, avînd soţia nesalariată, va primi 60 lei trimestrial, şi pentru fiecare copil sub 14 ani cîte 30 lei trimestrial. Pentru acordarea compensaţiilor băneşti familiilor cu venituri mici statul va cheltui fonduri însemnate. Aceste măsuri de compensaţie vin în sprijinul celor care au venituri mici, pentru a face faţă cheltuielilor suplimentare.

Statul nostru se preocupă cu toată grija de ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii. După cum se ştie, în ultimii ani, pe baza prevederilor înscrise în Directivele Congresului al III-lea al P.M.R. au fost puse în aplicare un şir de hotărîri care au făcut să crească continuu veniturile reale ale celor ce muncesc. Dintre acestea amintim: majorarea salariilor în perioada 1960—1962 la toate categoriile de salariaţi ceea ce le-a adus un spor de venituri de peste 4 miliarde de lei anual; reducerea în repetate rînduri a preţurilor de vînzare la numeroase articole destinate consumului larg; micşorarea tarifelor pentru prestarea unor servicii; desfăşurarea în ritm intens a construcţiilor de locuinţe; lărgirea continuă a acţiunilor cu caracter social-cultural etc. Statul nostru cheltuieşte sume însemnate pentru întreţinerea elevilor şi studenţilor în şcoli şi facultăţi; acordă anual alocaţii de stat pentru aproximativ 2 100 000 copii, plăteşte circa 900 000 pensii; în spitalele şi sanatoriile din ţara noastră se acordă îngrijire medicală gratuită. În bugetul salariaţilor cheltuielile pentru chirie, întreţinerea copiilor în şcoli, îngrijirea sănătăţii, odihnă etc. reprezintă doar un mic procent, creîndu-se astfel condiţii ca fiecare familie să folosească cea mai mare parte a veniturilor sale pentru a se hrăni şi îmbrăca mai bine, pentru a-şi asigura un grad mai ridicat de confort.

Organizaţiile de partid, sindicatele, organizaţiile de U.T.M. sînt chemate să explice temeinic oamenilor muncii conţinutul şi urmările pe care măsurile luate le vor avea în asigurarea cantităţilor de carne necesare acoperirii consumului în continuă creştere, pentru aprovizionarea din ce în ce mai bună a populaţiei. Nu încape îndoială că oamenii muncii din agricultură, înţelegînd importanţa deosebită a hotărîrilor luate îşi vor aduce întreaga contribuţie la înfăptuirea lor, vor răspunde acestor măsuri prin eforturi susţinute în vederea sporirii în ritm mai rapid a efectivelor de animale şi creşterii producţiei acestora.

Noile măsuri pentru mărirea şeptelului, a producţiei de carne, se adaugă celorlalte acţiuni întreprinse an de an de partid şi guvern în vederea dezvoltării tuturor ramurilor economiei naţionale, a asigurării creşterii continue, pe baze trainice, a nivelului de trai al întregului popor.

---

*) *Articol publicat în ziarul „Scînteia" nr. 5.954 din 15 iulie 1963.*

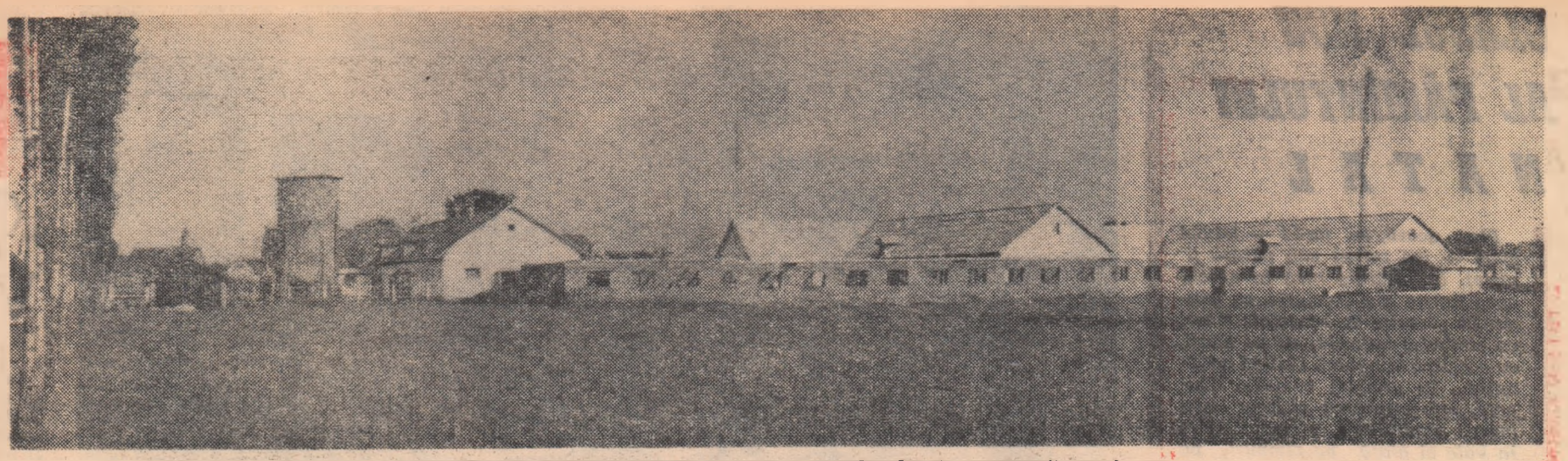

G.A.C.-Hălchiu, regiunea Braşov. O parte a complexului de construcţii zootehnice.

Oamenii muncii de la sate răspund cu însufleţire noilor măsuri luate de partid şi guvern

Un puternic stimulent

Gospodăria noastră colectivă s-a bucurat şi se bucură de sprijinul acordat de stat prin tractoare şi combine, îngrăşăminte şi credite. Datorită acestor credite am mărit numărul de animale şi am construit numai în anul acesta încă un grajd şi o puierniţă. Acum, după trei ani, de cînd am început să dezvoltăm sectorul zootehnic, am ajuns să avem 357 bovine, 94 porcine, 540 ovine şi peste 3 800 păsări. O mare atenţie acordăm creşterii animalelor pentru carne. Vom livra statului pe bază de contracte 108 bovine din care 92 de mînzaţi, şi 35 porci graşi.

Recenta Hotărîre a Consiliului de Miniştri, a fost primită cu multă bucurie de către colectiviştii. Ea constituie un puternic stimulent de a creşte şi mai multe animale pentru carne. Noi ţinem seama de faptul că preţurile stabilite diferă în funcţie de greutatea şi calitatea animalelor. De aceea, mînzaţii pe care îi livrăm vor avea o greutate de peste 220 kg, fapt care va aduce gospodăriei colective venituri mai mari.

În anii următori vrem să sporim cantităţile de carne contractate cu statul, iar pentru aceasta este necesar să folosim toate posibilităţile existente. Noi ne preocupăm cu grijă de asigurarea bazei furajere. Pe 50 ha, acum după recoltat, am pus porumb pentru masă verde, iar pe alte 50 ha avem însămînţat porumb pentru siloz. De asemenea, de pe 108 ha s-au luat pînă acum două coase de lucernă, adică o cantitate de 25 vagoane. În total, colectiviştii vor însiloza 3 000 tone de furaje. Separat de acestea, livrînd sfeclă de zahăr, vom primi din partea fabricii de la Chitila peste 100 vagoane tăiţei de sfeclă, ceea ce va contribui la mai buna hrănire a animalelor.

Din discuţiile pe care le-am avut cu colectiviştii în aceste cîteva zile de după apariţia Hotărîrii Consiliului de Miniştri, mi-am dat seama de dorinţa tuturor de a se ocupa mai îndeaproape de înmulţirea numărului de animale, de sporirea producţiei de carne.

GRIGORE IVANOV
preşedintele gospodăriei agricole colective din Bărcăneşti-Ploieşti

Cuvîntul colectiviştilor din Hălchiu

Ştiam despre colectiviştii din Hălchiu că sînt pasionaţi crescători de animale. Că „bălţatele" lor sînt cunoscute în regiunea Braşov pentru frumuseţe, dar mai ales pentru producţiile mari de lapte. Că preşedintele personal şi întreg consiliul stau veşnic cu ochii pe sectorul zootehnic veghind să se aplice întocmai măsurile care duc la rapida lui dezvoltare.

Hotărîrile Consiliului de Miniştri pentru sporirea cointeresării producătorilor în creşterea şi îngrăşarea animalelor şi cu privire la desfacerea cărnii, a stîrnit, cum era şi de aşteptat, interesul general al colectiviştilor. L-am invitat pe tovarăşul Ilie Căpăţînă, preşedintele gospodăriei colective, să ne vorbească despre aceasta.

Preşedintele : Hotărîrea recentă ne deschide noi perspective pentru creşterea şeptelului şi sporirea producţiei de carne destinată consumului. Sînt foarte importante pentru noi, producătorii, măsurile cu caracter stimulatoriu prevăzute în această Hotărîre. Nu le mai amintesc aici. Noi însă le vom discuta pe larg cu colectiviştii la prima adunare generală.

— La înfiinţare, acum 13 ani, dacă ţinem minte bine, aveaţi numai patru vaci. Care e situaţia azi?

Preşedintele : Avem 1.700 de taurine, din care 680 vaci cu lapte şi 200 juninci. Vreau să spun din capul locului că dacă am ajuns aici este pentru că am urmat sfatul primit din partea partidului de a ne crea şi dezvolta un sector zootehnic ; am folosit totodată în mod chibzuit creditele acordate de stat în anii cînd ne înfiripam ferma de animale. Astăzi, spre marea mulţumire a colectiviştilor, sectorul zootehnic ne aduce 4.200.000 lei venit, adică a treia parte din venitul global anual.

— Planul de producţie al gospodăriei lasă să se înţeleagă că anul acesta aţi contractat cu statul cea mai mare cantitate de carne de pînă acum.

Preşedintele : Planul de producţie de care amintiţi a rămas în urmă în multe privinţe. De pildă, contractasem iniţial 1.250 de grăsuni. Dar ritmul de creştere al gospodăriei ne oferă uneori şi nouă surprize. Există posibilităţi în prezent să livrăm 2.250 de porci. Aceasta înseamnă 55 tone de carne mai mult decît anul trecut. Am amintit la timpul ei de îngrăşătoria de porci cu flux continuu. Ea va intra în curînd în funcţiune. Condiţiile de creştere şi dezvoltare pe care le au animalele aici ne îngăduie să întrevedem însemnate sporuri de producţie. Nici îngrăşătoria celor 100 de viţei n-a existat în planul iniţial, dar ea a devenit fapt acum. După citirea Hotărîrii am ajuns la concluzia — deocamdată în cadrul consiliului de conducere — că putem suplimenta numărul de viţei contractaţi cu încă 20 de capete. Pînă în anul viitor vom bataliza 500 de berbeci. O primă tranşă de 150 de batali vor fi livraţi în lunile care urmează.

Acţiunea de selecţie în plină desfăşurare în întreg sectorul zootehnic ne dă posibilitatea să scoatem în permanenţă din lot animalele necorespunzătoare. Astfel, la cele 100 de oi devenite disponibile în urma selecţiei şi contractate cu statul am adăugat, după un consult cu brigadierul fermei de ovine, încă 150 de capete.

— Realizarea cantităţii de carne prevăzute în contract ţine, în ultimă instanţă, de prolificitatea fiecărei specii, de sporul zilnic de greutate.

Preşedintele : Aţi atins cu asta problema cheie a sectorului zootehnic, pe care oricum n-o putem epuiza aici. Fiindcă ar trebui să vorbim pe larg despre baza furajeră — de a cărei rezolvare se ocupă în prezent absolut întreaga gospodărie, — de pregătirea şi conştiinciozitatea lucrătorilor din sectorul zootehnic, de ritmul şi calitatea construcţiilor, şi de cîte şi mai cîte. Pot spune însă ca o concluzie că prolificitatea la oi a fost în acest an de 102 la sută, că de la fiecare scroafă se vor obţine, după datele de pînă acum, 18 purcei în loc de 16 cît se prevăzuse. Furajarea atentă şi îngrijirea au asigurat, de asemenea, un spor de creştere de 500 grame zilnic la porci şi a dus la lichidarea mortalităţii la tineretul bovin.

Şi fiindcă la urma urmei realizarea obiectivelor sectorului zootehnic depinde de oameni, îngăduiţi-mi să mă ocup de treaba asta într-unul din articolele viitoare.

Folosim toate condiţiile pentru dezvoltarea sectorului zootehnic

Recenta hotărîre a Consiliului de Miniştri ne-a bucurat pe toţi.

Bucuria ne e cu atît mai mare cu cît acum ne dăm şi mai bine seama că nu am greşit cu nimic cînd am hotărît să facem din sectorul zootehnic o ramură principală de producţie. Şi am reuşit. Avem în momentul de faţă 1 009 bovine, peste 1 200 porcine, aproape 4 000 de ovine şi cam 10 000 de păsări. În gospodăria noastră meseria de îngrijitor e preţuită aşa cum se cuvine. Noi nu creştem animale numai pentru că în gospodărie trebuie să fie şi sector zootehnic. Socotesc că dacă unii mai cred aşa, apoi e total greşit. N-am să fac calculul corelaţiei care există între sectorul zootehnic şi vegetal. Ar fi de prisos. Vreau să arăt numai că la gospodăria din Dor Mărunt el a fost acel care a făcut posibil să dăm colectiviştilor avansuri trimestriale, iar la anul, tot el ne va ajuta să le dăm colectiviştilor bani în fiecare lună. Şi de bună seamă că vom reuşi, deoarece veniturile ce le vom realiza din creşterea animalelor vor creşte simţitor. Dacă anul acesta ele vor reprezenta, după toate calculele, aproape 30 la sută, adică mai bine de 2 200 000 lei, apoi în 1964 procentul va fi şi mai mare.

Condiţiilor create le vom răspunde cu o preocupare şi mai asiduă pentru a ne respecta obligaţiile asumate de a livra statului la timp şi la greutatea stabilită toate animalele contractate. De bună seamă că pentru asta, o grijă deosebită acordăm asigurării furajelor necesare pentru ca animalele să aibă hrană din belşug. Pînă acum, am şi depozitat pentru iarnă 400 tone borceag, 300 tone lucernă şi 100 tone de fîn. În hrana animalelor, un loc de seamă îl vor ocupa nutreţurile însilozate. Avem pînă în prezent semănate 84 hectare cu porumb siloz, iar după strîngerea recoltei vom mai semăna în cultură dublă încă 600 hectare. De altminteri, această acţiune a şi început de cîteva zile. Patru maşini seamănă încontinuu ziua şi noaptea.

De altfel preocuparea noastră de căpetenie este îndreptată spre folosirea tuturor condiţiilor de care dispunem pentru a asigura o balanţă furajeră bună, atît de necesară unui sector zootehnic dezvoltat. De aceea, ne-am gîndit să irigăm la anul viitor o suprafaţă de 30 hectare cu lucernă. Avînd zilele acestea o discuţie în cadrul consiliului de conducere şi ţinînd cont de posibilităţile existente, noi credem că vom putea vinde statului în anul 1964, pe bază de contract, 250 bovine, 1 200 porci graşi, peste 1 000 ovine, în majoritate batali, şi 20 000 de păsări. Aşa au hotărît colectiviştii noştri să răspundă grijii pe care partidul şi guvernul ne-o acordă.

GHEORGHE RĂDUŢĂ
preşedintele G.A.C. din comuna Dor Mărunt, regiunea Bucureşti

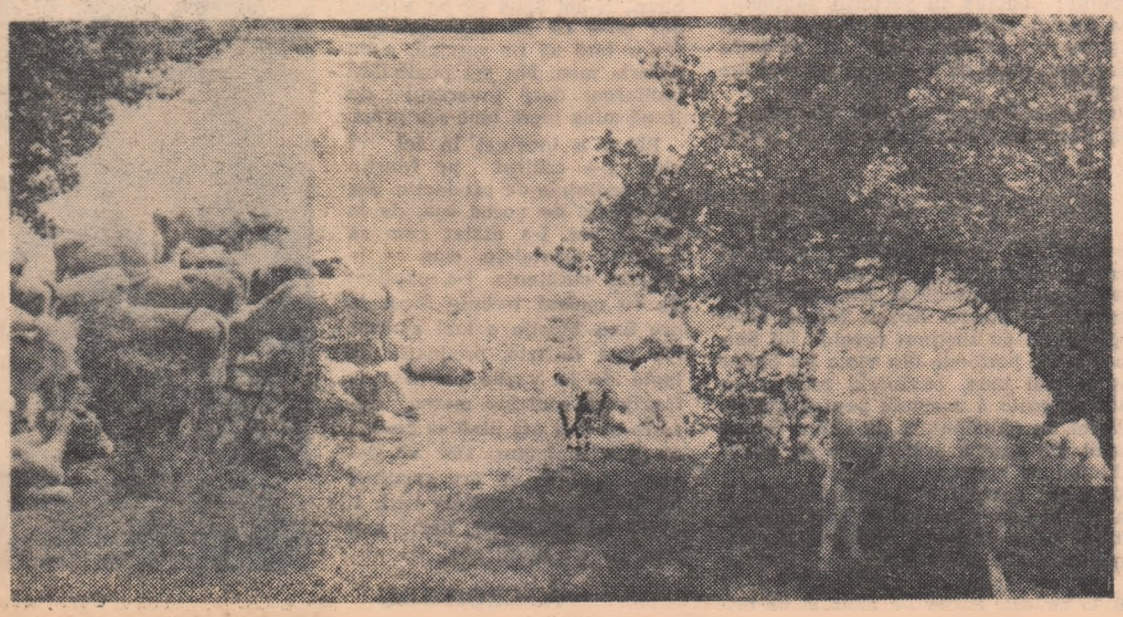

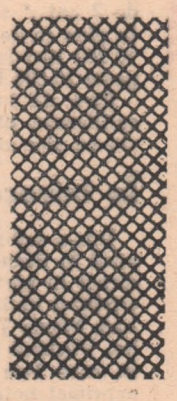

Un lot de vite al gospodăriei colective Mirăslău, regiunea Cluj, în repausul de amiaz pe malul Mureşului

GLASUL NOU AL PĂMÎNTULUI NATAL

Plec acasă, la țară! — mi-am spus — mă retrag sub pătura liniștei. Îmi stăruie încă în urechi acea liniște din copilărie, cu geamurile răcorite de perdelele trase, cu zîmbetul bujorilor de pe masă, cu o muscă stingheră bîzîind adormitor... În grădină zumzăie albinele, sub streașină ciripesc ca-n basme rîndunicile, și mai încolo în vale și afară pe cîmpuri, pe deasupra holdelor de grîu, în pădurea adormită și mai departe în păpurișuri, deasupra oglinzii de ape fără clintire a lacului bîzîie liniștea. Oamenii: strălucitoare fețe albe pe holdele verzi, chiar dacă se iau cu vorba la prașilă — vorbele de-abia dacă trec de răzorul vecinului.

Această amintire a liniștei trăia în mine.

Pe cînd acum satul mi-e plin de forfotă. Numai după zgomote, de departe, pot să-mi dau seama ce fel de mașinării, de țevi, de motoare pufăitoare au alungat patriarhala liniște a satului. La gospodăria de stat 60 de tractoare, camioane, turisme, G.A.Z.-uri. Pe tarlalele cu grîu, clămpănitoare combine și în ferestrele larg deschise ale caselor de-abia se zăresc radiourile printre ghivecele cu mușcate: Buletinul meteorologic, apoi furtuna simfoniei a V-a de Beethoven... Mama face să zumzăie plăcut o mașină de cusut „Ileana", și mai departe duduie motorul de la moara cea nouă, ce-i drept cu destulă timiditate: Tuf-tuf... Cotcodăcesc motocicletele, soneriile subțiri ale bicicletelor se aud încă de pe cîmp, unde un bătrîn cu picioare strîmbe învață echilibristică mai căzînd, mai ridicîndu-se pe o drăcie cu două roți. Dacă privesc pe geam, văd altfel de mașini proprii bucătăriei, tocătoare, rîșnițe și altele ale căror nume nici eu nu le știu.

Fără să vreau îmi vin în minte mașinile copilăriei mele. O mașină de patru cai-putere, pentru tăiat lemne, a cărei soartă tragicomică era indisolubil legată de soarta stăpînului ei, pe nume: Solomon Pedelături, om veșnic visător. O moară cu motor alimentat cu cărbune, a cărei răsuflare de ființă asfixiată o mai aud și azi parcă, un bătrîn tractor moșieresc al cărui huruit se pornea în fiecare primăvară. Administratorul moșiei mai avea o mașină de scris „Erika" și Pavel baci avea două mașini de tuns cu care ne trăgea niște cărări dureroase prin părul murdar.

Alte mașini nu erau în sat!

Și acum iată-mă sub pătura liniștei. Mă acoperă atît de binefăcător această muzică nouă a mașinilor care înghite bîzîitul subtil al albinelor și bondarilor atît de adormitor. Fără acest cîntec al mașinilor satul n-ar mai putea să doarmă.

SÜTŐ ANDRAS

ORIZONTURI

Cînd scriu aceste rînduri, fermecat,
În zorii zilei rotunjit, senin
Toț cerul țării s-a înrubinat
Ca un pahar nemărginit de vin.

Și ochiu-ncearcă zarea s-o pătrunză
Crestat văd orizontul ca o frunză
Și din balcon cînd o privesc, de-aici
Brodată-mi pare zarea cu arnici
Și se înalță schelă lîngă schelă
De-mi pare zarea țării o dantelă.
În suflet frumusețea asta-mi strîng
Și mă încarc de cîntec ca un crîng.

FLORIAN SAIOC

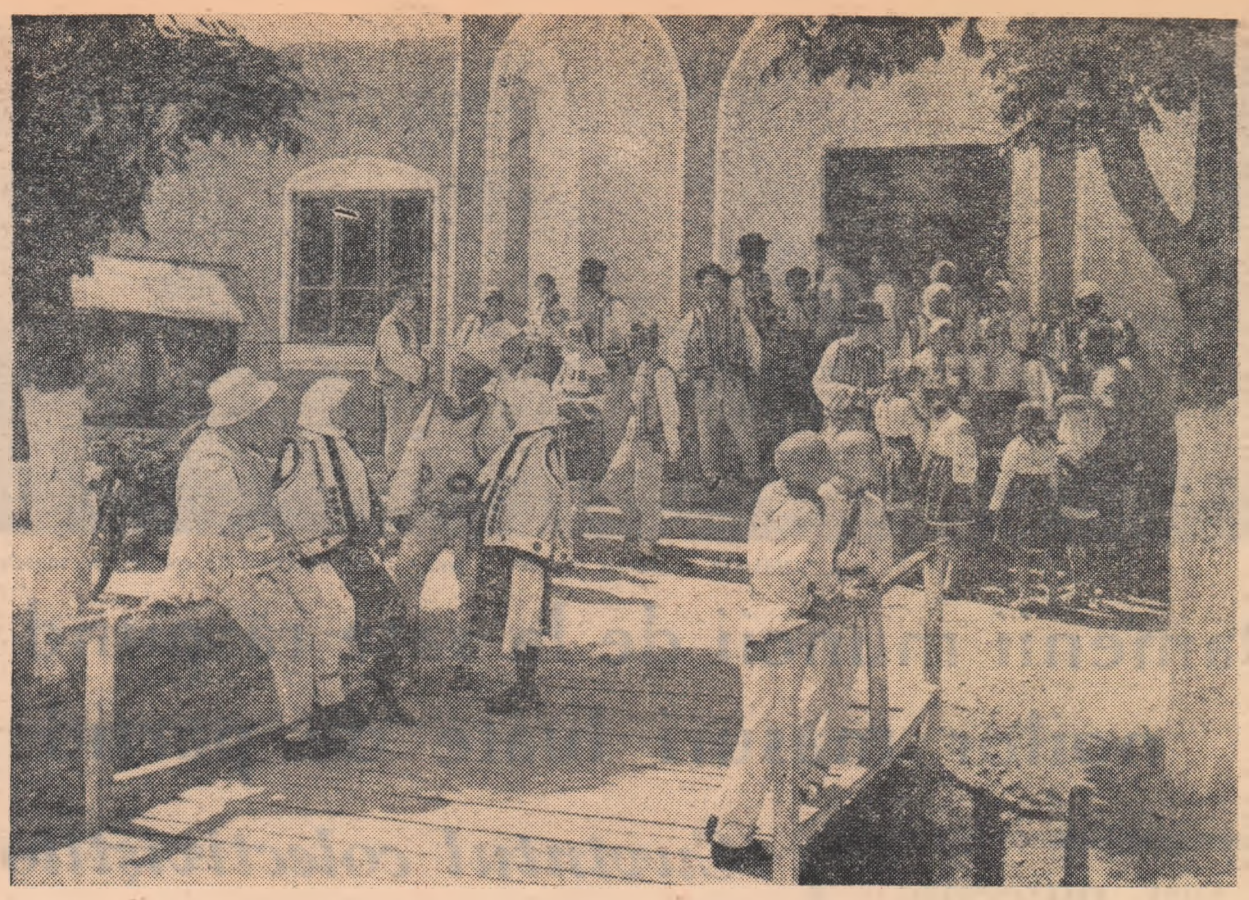

În fața căminului cultural din comuna Dăbuleni, regiunea Oltenia.

OAMENI ȘI FAPTE

LASLEA DUPĂ 14 ANI

Se împlinesc în aceste zile ale lui iulie 14 ani de la înființarea primelor gospodării agricole colective. De atunci, an de an alte sate le-au urmat exemplul, iar în aprilie 1962 s-a încheiat colectivizarea în întreaga țară.

Să ne oprim la una dintre acele gospodării colective care a luat ființă în urmă cu 14 ani și anume la G.A.C. „Ogorul roșu" din Laslea, raionul Sighișoara.

O trăsătură de gospodar

În decurs de 14 ani în Laslea s-au schimbat multe. Locuri virane au devenit străzi cu case noi, frumoase, s-au ridicat construcții zootehnice, care adăpostesc mii de animale, pămîntul a devenit mai fertil, mai darnic. Averea obștească a colectiviștilor se ridică la 8 314 000 lei.

Dar în afara acestor transformări există încă multe altele care îți oferă prilej de încîntare de cum pășești în sat. Oameni cunoscuți în urmă cu ani, îi regăsești astăzi mai demni, mai veseli — așa cum trebuie să fie cineva care cu mintea și cu mîinile își făurește o viață nouă, lipsită de griji.

Există aici în Laslea o trăsătură pregnantă în munca colectiviștilor și anume stabilitatea. Ion Forț, veteranul gospodăriei, are 76 de ani. A crescut la ciurda unui boier. De cînd a intrat în gospodărie, din prima zi, lucrează la ferma zootehnică. Are în grijă 8 vaci și nici nu se gîndește să le părăsească. „Eu nu mi-s bătrîn, obișnuiește el să spună. Ghinionul meu e că m-am născut cam prea devreme — asta-i tot". Ion Forț are doi flăcăi care-s și ei mulgători.

Neculae Cucu — ce-i drept mai „tinerel", are doar 55 de ani — muncește tot de la înființarea gospodăriei în zootehnie. Și el, și fecioru-său Iosif, au în grijă cîte un lot de 12 vaci.

Se pare că există o tradiție de a moșteni îndeletnicirea tatălui. Această tradiție, împletită cu faptul că oamenii nu se vîntură de la un loc la altul, dovedește dragostea cu care ei se dedică muncii. Trăsătura de bun gospodar, de a te stabili într-un loc de muncă, mărește competența, asigură o specializare și rezultatele nu întîrzie să se arate. Am citit la gazeta de stradă un articol semnat de Ion Böhm, a cărui fotografie am văzut-o la panoul fruntașilor. Cităm două scurte fragmente din acest articol. Începutul: „Lucrez în sectorul zootehnic de 7 ani..." și acum finalul articolului: „...S-a prevăzut în plan ca de la lotul de vaci pe care-l îngrijesc, să obțin 19 200 litri lapte, dar sînt sigur că voi reuși să realizez peste 20 000 litri lapte".

Ce-i dă lui Böhm această siguranță? E limpede — calificarea obținută, datorită statorniciei sale în profesia ce și-a ales-o.

În întrecere

Într-o ședință de partid, din august anul trecut, a fost pusă în discuție cererea lui Andrei Sailer de a fi primit direct în partid, fără stagiu de candidat. Au luat atunci cuvîntul mulți comuniști — Toader Kozac, Mihail Ghehan, Maria Țoțea și ceilalți au susținut cererea lui Sailer. Vorbind despre diferite perioade din viața lui Sailer în care l-au cunoscut mai bine, cuvintele tuturor au exprimat nețărmurita dragoste a acestuia pentru averea obștească a gospodăriei. În unanimitate de voturi Sailer a fost primit în partid. De atunci, prin munca sa, dovedește că merită calitatea de membru de partid.

Andrei Sailer este șeful echipei întîia din brigada I. Echipa sa este fruntașă în întrecere, loc obținut și menținut datorită faptului că a știut să vadă și să servească interesele generale ale gospodăriei.

Pînă la 10 iunie trebuia terminat răritul sfeclei de zahăr. Pe data de 8, la amiază, Sailer l-a anunțat pe brigadierul Ion Dap că echipa sa a terminat de rărit parcela ce-i fusese repartizată. L-a întrebat apoi pe brigadier:

— Care echipă e rămasă mai în urmă?

— A lui Neacșa Ambrozie. Are cîțiva oameni bolnavi în echipă, așa că-s mai puțini la lucru.

— Trecem să-i ajutăm, propuse Sailer și, firește, brigadierul a acceptat bucuros.

În după-amiaza aceea, toată echipa întîia a lucrat pe parcela echipei a patra, alături de oamenii lui Ambrozie. Au venit și a doua zi, ajutîndu-i ca pînă la 10 iunie, așa cum era planificat, să termine și ei răritul sfeclei de zahăr.

Acesta nu este un fapt unic la gospodăria colectivă din Laslea. Întrecerea nu se desfășoară sub semnul concurenței, ci în permanentă întrajutorare. Acest fapt a dus la schimbarea mentalității multora. Spiritul colectivist contribuie și la obținerea unor recolte frumoase. La orz, de pe suprafața recoltată pînă acum, producția medie depășește prevederile.

Tovarășul de lîngă tine

Am mai amintit de Ion Böhm, fruntaș în zootehnie. De astă-toamnă cînd s-a mărit efectivul de animale, în grajdul în care muncește el, a mai venit un îngrijitor nou — Martin Paulini. O vreme, Böhm și-a văzut liniștit de treaba sa. Într-o zi, Martin, care-și cam luase obiceiul să întîrzie, n-a venit nici la ora mulsului, Böhm a muls în locul lui.

— Mulțam frumos, spuse Martin, intrînd în grajd. — Faină treabă ai făcut, văd că am ajutoare de nădejde.

Böhm simții că-i năvălește sîngele în obraz, dar nu-i răspunse. Abia spre seară, cînd clocotul miniei se mai domoli, stătu de vorbă cu Savu Cornel, brigadierul zootehnic și secretar al comitetului de partid al gospodăriei. Îi explică întîmplarea.

— N-ai făcut rău, îi zise Savu. Vacile trebuiau mulse la timp. Martin trebuie însă deprins cu munca asta. Învață-l.

— Dar nu-s dascăl!

— Dumneata ai experiență. Ia-o ca sarcină de partid.

— Nu m-ai înțeles, tovarășe Savu. N-am spus că nu vreau, dar mi-e că nu m-oi pricepe. Chiar fără să fie sarcină, e de datoria mea. Nu mă poate lăsa indiferent dacă tovarășul de lîngă mine lucră bine sau prost.

Böhm a încercat în fel și chip. L-a criticat pe Martin prin ședințele de producție, dar au și stat de vorbă așa, de la om la om. I-a arătat cum să furajeze animalele, cum să le asigure curățenia, i-a explicat de ce mulsul trebuie făcut la ore fixe. Martin a luat aminte. Nu mai întîrzie, producția de lapte de la vacile pe care le îngrijește sporește mereu. Firește că mai are pînă să devină un bun mulgător. Dar va deveni, pentru că are sprijinul lui Böhm, un comunist care îl ajută cu explicații, dar mai ales cu exemplul său.

A. CROITORU

Corul căm

za regională a celui de al VII-lea

ncurs al formațiilor de amatori

Oașu' de mare e înfloritoare"

nii trecute, timp fășurat pe scena Baia Mare, faza l VII-lea concurs atori. Era primul re a reunit într-o ă întrecere artis- artiști amatori, i bune formații igăzi artistice de li, instrumentiști n raioanele Șom- ehul Silvaniei și ă entuziastă în- constituit o fru- cîntecului, jocului e pe plaiurile ma- iment artistic de nii și mii de spec- ncursului cît și în e vară de lîngă e formațiile repe- are aveau să-l ncursului.

menea întrecere, t da seama urse de talent ale varietatea și bo- ice de masă care mulți oameni ai manifeste și să-și ptitudinile lor în fenomenul acesta nereu mai intere- ai bogat, în toată prilejul fiecărei e.

e din Copalnic- orcutului, sau Ro- au numărat între au apărut în con- coruri mai vechi, nt cele din Ariniș e numără 100— tiviști, îndrăgos- care după orele e zile de vară, au p și pentru repeti- ra la căminele lor a de la Baia Mare faptul că majori- crescut atît pe ui repertoriu mai mai pretențios, cît strării unei calități deosebite. Prezența contemporan și crărilor din folclo- r lucrări din reper- iesc, a constituit o ii corale din a- „Țară scumpă să tol Vieru, „Hora e Corneliu Mereș, Vișeu", prelucrare etc., au fost fru- de corul căminului niș (dirijor Iacob căminului cultural Valentin Băințan) a d deosebit prin in- înalt nivel a lucrărilor corale „Patrie, pămînt de aur" de Gh. Bazavan, „Răsunet din Crișana" de I. Vidu, „Mult mi-e dor Someș de tine", prelucrare de Izidor Rîpă, „Slavă partidului nostru" de Gh. Bujduveanu etc.

Caracteristic brigăzilor artistice de agitație prezente la această întrecere a fost faptul că ele au adus pe scenă aspectele noi din munca și viața înnoită a țăranilor colectiviști din ținuturile Lăpușului, Oașului sau din alte părți ale Maramureșului.

Cît-ii Oașu' de mare
Viața e înfloritoare
Că muncim toți împreună
Și ne facem viața bună
Zi bade cu fluieru'
Să răsune Tîrșolțu
Să răsune-n zări albastre
Vestea fericirii noastre.
Drag mi-e cîntecul și jocul
Că răsună în tot locul
Că-i născut din viața plină
Din belșug și din lumină.

Aceste cîteva versuri le găsim în programul „Viață nouă în colectivă" al brigăzii artistice de agitație a căminului cultural din Tîrșolț, raionul Negrești-Oaș. Programe asemănătoare au și alte brigăzi ca cele din Satul-Nou, Groșii de sub Munte, Asuajul de Sus, Ardusat etc. Membrii acestor brigăzi artistice au cîntat pe nefîntrecutele melodii din folclorul local, bucuria vremurilor noi, hărnicia țăranilor colectiviști și mulțumirea adusă partidului pentru viața nouă ce-o trăiesc.

Pe scena concursului s-au perindat și o seamă de echipe de dansuri populare ca cele din Cufoaia-Tg. Lăpuș, Moișeni și Bicsad Oaș, sau ca cea din Bicaz ai cărei dansatori au interpretat cu măiestrie dansuri populare locale.

De un succes deosebit s-a bucurat echipa de dansuri a căminului cultural din Mireșul-Mare, raionul Șomcuta, care a prezentat dansul cu subiect „Sărbătoarea recoltelor bogate" realizat sub conducerea harnicului învățător din sat, Vasile Nechita. Acest entuziast a reușit să organizeze o echipă de 16 perechi cu care, pe baza bogatelor dansuri populare locale, a reușit să înfățișeze un crîmpei din sărbătoarea recoltei, manifestare caracteristică azi satului nou colectivizat. Este un început foarte bun și el constituie în același timp un model viu pentru ceilalți instructori pe linia abordării pe scară tot mai largă a noi și noi dansuri cu subiecte inspirate din contemporaneitate, din bogata și variata realitate a satelor noastre de azi.

N. NISTOR
directorul Casei centrale a creației populare

ral din comuna Maricel, raionul Bistrița.

DE CALENDAR — FILE DE CALENDAR — FILE DE CALENDAR — FILE DE CALENDAR

MARELE MAIAKOVSKI

Dacă ar trăi, Maiakovski ar împlini astăzi venerabila vîrstă de 70 de ani. Dacă ar trăi, părintele poeziei sovietice ar privi cu bineîntemeiată mulțumire spre roadele pe care poezia sa revoluționară le-a adus în frontul unit al poeților sovietici. Și este sigur, absolut sigur, că și la vîrsta de șapte decenii lirismul cetățenesc și bărbătesc al poetului ar suna cu aceeași deplină și tonică tinerețe.

Care dintre noi n-a fost adînc pătruns și frenetic entuziasmat la auzul acelor versuri severe dar melodioase, sacadate parcă în ritm de marș și luminoase, nespus de luminoase, versuri recitate cu pasiune la aproape toate manifestațiile culturale? În ritmul lor difuzoarele freamătă, sălile festive zvîcnesc.

Urmașilor mei,
stimați și stimate
tovarăși de posteritate.

Așa ni se adresa Maiakovski, încă din primii ani de după revoluție, nouă, urmașilor. E un poem spus în gura mare, sincer și limpede, prin care poetul se definește ca pe un ecou al revoluției, ca pe un reprezentant al puterii sovietice, ca pe un poet militant. Și poeme de-a rîndul vin și completează această mîndrie de-a fi cetățean sovietic. Imperialiștilor americani, arătîndule pașaportul roșu, poetul le strigă, de sus, cu superioritate:

Hai, jinduiți-mă!
Sînt cetățean
al marelui stat sovietic.

Ceea ce a fost Maiakovski poetul coincide armonios cu Maiakovski omul. Fiul pădurarului din Kutaisi a simpatizat încă din anii de liceu cu mișcarea muncitorească. Apoi simpatia a devenit acțiune. Tînărul Vladimir participă la demonstrațiile de la Kazan. Este închis. Scapă. Ohrana îl urmărește poreclindu-l „Lunganul", deoarece poetul era statuar și înalt de peste doi metri. Participă la revoluție. Îl cîntă pe Lenin în versuri rămase deviză și lozincă scumpă:

Lenin e mai viu ca toți viii

sau:

Lenin a trăit,
Lenin trăiește,
Lenin va trăi.

Face tot ce e posibil și omenesc pentru desăvîrșirea țelurilor revoluției. În timpul războiului civil pictează caricaturi la vitrinele ROSTA, ține conferințe (are peste o sută de conferințe scrise), recită versuri în uzine, în timpul producției, vocea sa puternică ridicîndu-se sonoră peste întreaga larmă a motoarelor. A scris minunate versuri pentru copii, satirice eseuri despre America, piese de teatru, texte de cîntece. Era prezent pretutindeni, în mijlocul cititorilor, în orașe, în sate, în cazărmi, — la Polul Nord, în sudul Crimeei, în Caucaz. Era atît de iubit de muncitori — ne mărturisește un prieten al poetului — încît dacă s-ar fi atins cineva de el, risca să fie linșat. Ostașii Armatei Sovietice mai cîntă încă un marș satiric despre cadeți, marș al cărui text e o mare poezie și i se datorează lui Maiakovski:

Trăia cîndva, sub soare, un cadet
Ce se tălea cu roșul lui bonet.
Afară de acest bonet, de-altfel
El nici pe dracu n-avea roșu-n el.
Cînd revoluția sosi, cadetul
Tot mai purta înfumurat bonetul.
Dar iată, o furtună s-a iscat,
Bonetul de pe cap i-a aruncat.
Rămase negru prefăcutul ins
Și lupii revoluției l-au prins.
Cum lupii însă nu prea țin dietă
L-au devorat din cap pîn-la manșetă.
Povestea asta fie-vă temei
Politică de fețe, dragii mei.

Și care școlar sovietic, de pe băncile școlii elementare, nu citește cu pasiune și interes poezia „Ce voi fi", poezie în care îi sînt expuse în versuri fermecătoare, toate meseriile. La fel, bătrînii colhoznici își vor fi aducînd aminte de popularitatea de care s-a bucurat, la timpul ei, poezia „Brigada de șoc", poezie care cînta marșul primelor tractoare pe pămînturile înfrățite.

Maiakovski a intrat atît de mult în conștiința cititorilor sovietici încît aniversarea nașterii lui pare a fi de-o intimitate familiară, ca și cum sărbătoritul ar fi viu și ar sta cu cititorii la masă. El a rămas același bun tovarăș și prieten, apropiat ca un frate de sufletul cititorului. Versurile lui sună depline de parcă le-ar recita poetul însuși.

În limba rusă Maiak înseamnează far, iar Maiakovski s-ar traduce așadar, omul farurilor, o potrivire de cuvinte și de sens parcă simbolică pentru poetul Vladimir Maiakovski, adevărat far al poeziei sovietice și al poeziei revoluționare din lumea întreagă.

AL. ANDRIȚOIU

VLADIMIR MAIAKOVSKI

MARȘUL LUI OCTOMBRIE

FRAGMENTE

Muncitori ai pămîntului
luminați-vă
chipul —
lozinca
e-așa
de socoți:
să rămînem uniți
ca-n piatră
nisipul,
noi,
voi, —
toți!
Prefă-te
în electricitate,
sudoare!
Din noi,
către-al vieții
rod viitor,
să se desfășoare
mereu
cel mai mare
zbor,
zbor,
zbor!
Ce ritm,
ce-nălțimi
au aceste elanuri!
Auzi-i
pe muncitori și țărani —
„Să cîștigăm
depășind orice planuri,
ani,
ani,
ani!"
Fiecare
din cei
ce-așteaptă
pe seama-i
mărfuri
cît munții —
în al muncii tumult
fără rebuturi,
fiecare,
să dea mai
mult,
mult,
mult!
În sclipăt de oțel
către sate,
din fabrici,
să curgă,
uneltele rîu...
Noi
le-om aduce
muncitorilor aprigi
grîu,
grîu,
grîu!
Funinginei,
zgurei,
le sună sfîrșitul.
Inima,
ele
înapoi n-o mai trag.
Ni-i drag
să ne ținem
în pas cu partidul
drag,
drag,
drag!
Combine
pe lunci,
mai multe, mai bune
și-n stoluri
motoarele
înaripați!
Pîine și-oțel,
fier și cărbune,
dați,
dați,
dați!
. . . . . .
Muncitori ai pămîntului,
luminați-vă
chipul —
lozinca
e-așa
de socoți:
să luptăm mai uniți
ca-n piatră
nisipul
noi,
voi,
toți!

În romînește de
CICERONE THEODORESCU

Colectivista Doina Mircu, solistă a Casei raionale de cultură din Lipova, regiunea Banat.

CE AȘTEPTĂM DE LA CĂMINUL CULTURAL

Nimeni nu poate spune că în comuna Vorumloc din raionul Mediaș nu se organizează manifestări culturale. S-au ținut conferințe atractive, călătorii imaginare pe hartă, concursuri „Cine știe, cîștigă" și atîtea alte acțiuni culturale. Dar toate acestea au avut drept gazdă (ce-i drept foarte primitoare) sediul căminului cultural. La cîmp, la grădina de legume, la sectorul zootehnic sau în aer liber, ele s-au desfășurat sporadic și la întîmplare.

Întrucît aici există posibilități pentru desfășurarea unei activități culturale plăcute și instructive și în timpul verii, redacția noastră a organizat la Vorumloc o discuție la care au participat atît colectiviști cît și activiști culturali.

MATEI WEBER, *președintele gospodăriei colective:* Țin să vă mărturisesc că noi, colectiviștii din Vorumloc, am îndrăgit tare mult căminul nostru cultural. Întotdeauna manifestările care au avut loc la cămin au fost legate în mod nemijlocit de preocupările colectiviștilor, de sarcinile gospodăriei colective. Aș aminti doar de concursurile „Cine știe, cîștigă", care au avut un mare rol mobilizator, în special în rîndul tineretului. Reușita acțiunilor culturale s-a datorat în mare măsură colaborării care a existat între gospodărie și cămin.

Dar nouă nu ne place să ne lăudăm prea mult. Așa că am să arăt și cîteva din ceea ce n-am făcut. Am să încep cu conferințele. Bine ar fi dacă în programul căminului s-ar include mai multe conferințe cu caracter agricol. Aș mai propune să se țină scurte expuneri la locul de muncă și întîlniri cu inginerul agronom. Subiecte sînt multe. Iată doar unul: necesitatea recoltării la timpul optim. Interesant ar fi dacă s-ar organiza și unele seri de întrebări și răspunsuri pe problemele la ordinea zilei. În cadrul acestor seri s-ar putea prezenta și filme documentare, iar bibliotecara ar avea prilejul să-și reorganizeze expoziția agricolă și să ne informeze și despre cărțile nou apărute.

ACHIM MĂRGINEANU, *secretarul organizației de partid:* Avem colectiviști harnici și pricepuți. Numai că din păcate ei au fost prea puțin stimulați. Nici eu nu mai știu de cînd nu s-a organizat la noi o sărbătorire a fruntașilor. Și nu e bine. Să nu aruncăm toată vina numai asupra directorului de cămin. De vină sîntem cu toții. Am zis că dacă oamenii muncesc bine sînt răsplătiți cu zile-muncă și asta e destul. Iacă că am greșit. În cel mult două săptămîni trebuie să organizăm, într-un cadru festiv, sărbătorirea fruntașilor din toate sectoarele gospodăriei. Și n-ar fi rău dacă pe lîngă programul artistic am avea și întreceri sportive.

IOAN JUKRISCH, *brigadier de cîmp:* E drept, avem mulți fruntași în gospodăria noastră, dar mai sînt și unii colectiviști care fac gură multă și treabă puțină. N-ar fi rău ca în timpul pauzelor de prînz să vină brigada artistică de agitație să-i ia puțin în pleazna. Poate așa își vor mai vedea de treabă.

VICTOR CRIȘTIU, *profesor:* Propunerea este foarte bună, numai că brigada noastră artistică de agitație se cam ferește să critice. Textele programelor de pînă acum au cam plutit în generalități. În calitate de instructor al brigăzii artistice, voi căuta ca de acum încolo textele să fie inspirate din viața gospodăriei, să laude ce-i bun și să critice cu operativitate ce-i rău. Vom prezenta pentru săptămîna viitoare un scurt program intitulat: „Cele bune — să se-adune, cele rele — să se spele..."

Și pentru că tot sîntem la capitolul operativitate și eficacitate, de dorit ar fi ca acum, în timpul verii, să inițiem și noi scoaterea unor foi volante.

O condiție de bază a momentelor culturale care se țin la locul de muncă este varietatea. Pentru ca ele să fie cît mai interesante și distractive, s-ar putea intercala în program și diferite anecdote, snoave, materiale satirice care ar putea fi luate din revista „Albina" sau din alte publicații.

FL. MIHAI, *brigadier zootehnic:* Sectorul nostru zootehnic îi puternic. Avem animale multe și frumoase. Numai că nu prea am simțit îndeajuns sprijinul căminului cultural. Ce ar fi dacă și la noi s-ar organiza, ca și în alte comune, măcar o dată pe lună, „Ziua zootehniei"? Nu am făcut pînă acum nici schimburi de experiență cu alte gospodării colective. Sînt în regiune gospodării colective ca cele din Hărman, Hălchiu, Bod, de unde am avea ce învăța. Dar pînă atunci n-ar fi rău dacă căminul nostru ne-ar purta prin aceste gospodării, organizînd o călătorie imaginară pe hartă. Așteptăm.

DUMITRIU CHIRIȚĂ, *directorul căminului cultural:* Propunerile făcute ne vor ajuta să organizăm mult mai bine activitatea culturală acum în perioada de vară, în special la locul de muncă. În primul rînd, vom avea în vedere ca momentele culturale ce se vor ține în timpul pauzelor de prînz să fie cît mai scurte, dar în același timp și cît mai plăcute. Să constituie — cum spunea cineva — cu adevărat clipe de destindere. Chiar în cursul acestei săptămîni, vom pregăti scurte programe distractive și vom trimite primele telegrame de felicitare adresate fruntașilor. Pentru săptămîna care urmează, căminul cultural și-a propus să organizeze poșta colectivei. Cu acest prilej atît colectiviștii noștri cît și activiștii culturali vor avea prilejul să facă un schimb de păreri cu vecinii sau chiar cu comunele mai îndepărtate. Răspunsurile vor fi citite direct la locul de muncă. Și în încheiere, vă asigur că de acum încolo, noi, activiștii culturali, vom fi mereu prezenți în mijlocul colectiviștilor cu programe scurte, operative, atractive și distractive.

*

Considerăm că discuțiile purtate au prilejuit activiștilor culturali din comuna Vorumloc o cunoaștere mai concretă a dorințelor colectiviștilor. Dînd curs tuturor propunerilor, traducîndu-le în fapt, activitatea culturală din comună va avea o sferă mai largă de cuprindere, va fi mai variată ca formă și mult mai bogată în conținut.

I. MIHIȚ

„ȘAH" desen de Mihail Gion

Concursul de creație „Alexandru Sahia" al cercurilor literare de la orașe și sate

În cinstea celei de a XX-a aniversări a eliberării patriei noastre de sub jugul fascist, revista „Clubul", Casa centrală a creației populare și Comisia de îndrumare a cercurilor literare de pe lîngă Uniunea scriitorilor, organizează între 1 iunie 1963—1 iulie 1964, concursul „Alexandru Sahia" al cercurilor literare de la orașe și sate.

Organizarea acestui concurs are menirea să contribuie la sporirea numărului cercurilor literare în întreprinderi, instituții, G.A.S., S.M.T., cluburi, cămine culturale, case și palate de cultura, precum și la creșterea numărului de membri ai cercurilor existente prin atragerea tuturor elementelor talentate din rîndurile oamenilor muncii de la orașe și sate.

Concursul trebuie să stimuleze: creația membrilor cercurilor literare pentru a realiza lucrări de toate genurile literare, dînd prioritate genului scurt.

Creatorii pot prezenta în concurs: poezii, nuvele, schițe, povestiri, portrete, reportaje, foiletoane satirice, monologuri, dialoguri, scenete (între 5-10 pagini), programe pentru brigăzile artistice de agitație, scenarii pentru filme de scurt metraj. Lucrările prezentate în concurs trebuie să fie inedite. Ele vor fi predate caselor regionale ale creației populare prin cercurile literare — pînă la data de 1 mai 1964. Casele regionale ale creației populare vor trimite lucrările literare Casei centrale a creației populare pînă la data de 1 iulie 1964.

Rezultatele concursului vor fi publicate în presă în preajma zilei de 23 August 1964.

Cele mai bune lucrări prezentate în concurs de către cercurile literare vor fi premiate. Revista „Clubul" va acorda două premii speciale (a 5 000 lei) cercurilor literare ale sindicatelor cu cea mai bună activitate în perioada desfășurării concursului.

noi filme documentare

Într-o recentă vizită la Studioul cinematografic „Al. Sahia" am aflat cîteva noutăți despre filmele documentare agricole din producția anului în curs, pe care le împărtășim cititorilor noștri.

Printre filmele de curînd terminate, și care au intrat deja în circuitul de difuzare la sate, se numără documentarele **„Carnetul președintelui"** și **„Să asigurăm animalelor furaje din belșug"**. Primul, în regia lui Alex. Sîrbu, este un film mai amplu ce prezintă experiența gospodăriei agricole colective din Făcăeni, raionul Feteşti, în planificarea și organizarea muncii. Secvențele sale demonstrează cum dezvoltarea multilaterală a gospodăriei colective duce la creșterea nivelului de trai al colectiviștilor. Cel de al doilea documentar este întocmit prin selecționarea unor materiale existente în filmoteca studioului și prezintă căile prin care gospodăriile agricole colective și de stat pot obține producții sporite de furaje necesare pentru dezvoltarea șeptelului.

O altă serie de documentare, abia terminate, vor rula în curînd pe ecranele cinematografelor sătești. Două dintre acestea sînt destinate mecanizatorilor. Este vorba de documentarul lui Mircea Popescu **„Să fii atent"**, care dezbate problema protecției muncii în S.M.T.-uri și **„Organizarea reparațiilor pe posturi specializate"** (regia Zoltan Terner), tratînd despre întreținerea tractoarelor și mașinilor agricole. Urmărind pe rînd pregătirea pentru reparații, desfășurarea procesului de reparații și repararea în flux a mașinilor agricole ca metoda cea mai eficientă de lucru, filmul va fi vizionat cu interes de toți lucrătorii S.M.T.-urilor.

„Aurul verde", un alt documentar recent terminat, are ca sursă de inspirație bogăția pădurilor noastre.

Numeroase documentare se află în curs de filmare. Astfel, regizorul Lucian Durdău lucrează la filmul în culori **„Cultura grîului"**, iar Dumitru Done a început filmările pentru documentarul **„Boli și dăunători la cereale"**, o peliculă în culori care ne informează despre diferiți agenți patogeni periculoși și combaterea lor.

Prezentînd măsurile luate pentru mărirea producției la hectar, asigurarea unei calități superioare, rentabilizarea gospodăriei agricole de stat și obținerea unui preț de cost mereu mai scăzut, regizorul Ion Moscu a început de curînd filmările la Odobești, pentru documentarul **„Din experiența G.A.S. Odobești în obținerea de producții mari de struguri"**.

Maria Săpătoru lucrează la un film despre prevenirea intoxicațiilor cu fungicide, iar Paul Cojocaru la un documentar despre îngrășămintele chimice. Diferitele elemente nutritive în raport cu cerințele plantelor, transportarea și păstrarea îngrășămintelor, operațiile ce trebuie efectuate și epocile optime de aplicare a îngrășămintelor sînt capitolele acestui film.

În cursul lunilor următoare vor mai începe filmările la numeroase documentare agricole dintre care cităm **„Dăunătorii legumelor"** (regia Petre Sirin) care va trata despre principalii dăunători și bolile la ceapă, varză, roșii, castraveți, fasole și mazăre și despre măsurile pentru prevenirea și combaterea lor (dezinfectarea pămîntului, construcțiilor și uneltelor, tratarea semințelor, combaterea lor în sere, depozite etc.) precum și filmul **„Organizarea muncii într-o brigadă de tractoare"** (regia Paul Cojocaru), tratînd despre organizarea muncii în timpul semănatului, prășitului și recoltatului.

V. P.

Din toată lumea

AGENDA INTERNAȚIONALĂ

● **Conform înțelegerii la care s-a ajuns între U.R.S.S., S.U.A. și Anglia, la 15 iulie au fost reluate la Moscova, tratativele cu privire la interzicerea experiențelor cu arme nucleare. Cu prilejul continuării schimbului de păreri între reprezentanții U.R.S.S., S.U.A. și Marii Britanii, U Thant, secretarul general al O.N.U., a adresat președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. S. Hrușciov, președintelui S.U.A., John Kennedy și primului ministru al Marii Britanii, Harold Macmillan, mesaje identice. exprimîndu-și speranța că tratativele se vor solda cu rezultate fructuoase.** „Organizația Națiunilor Unite, se spune în mesaje, ținînd seama de interesele vitale ale umanității, și-a exprimat în mod constant, în repetate rezoluții, convingerea că încetarea experiențelor nucleare este urgentă și indispensabilă progresului pe calea unei destinderi și încetării cursei înarmărilor".

În comunicatul oficial despre continuarea schimbului de păreri între reprezentanții U.R.S.S., S.U.A. și Marii Britanii, dat publicității la Moscova se spune :

„La 17 iulie, Andrei Gromîko, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., Averell Harriman, secretar de stat adjunct al S.U.A., lordul Hailsham, ministrul pentru problemele științei și tehnicii al Marii Britanii, și consilierii lor s-au întîlnit din nou și au realizat un progres în pregătirea unor prevederi ale acordului privitor la interzicerea experiențelor nucleare în atmosferă, în spațiul cosmic și sub apă. A avut loc, de asemenea, un schimb de păreri în alte probleme care prezintă interes reciproc.

● *Săptămîna trecută, în Ecuador a avut loc o lovitură de stat militară. Prin această lovitură de stat efectuată de o junță militară condusă de căpitanul de marină Ramon Castro Jijon, în întregul Ecuador a fost instaurat un regim reacționar, antidemocratic. Imediat după preluarea puterii, junta militară a luat numeroase măsuri represive împotriva elementelor progresiste din țară. După cum anunță agențiile de presă occidentale, una din primele măsuri luate a fost interzicerea Partidului Comunist din Ecuador și arestarea unor personalități progresiste.*

În ciuda teroarei dezlănțuite de junta militară, populația din Ecuador se ridică cu hotărîre împotriva noii dictaturii militare, organizînd mari demonstrații de stradă.

● La 16 iulie au început la Londra lucrările conferinței în problema acordării independenței coloniei engleze Malta. La această conferință, care va discuta și proiectul noii constituții a viitorului stat independent, participă reprezentanții a cinci partide politice din Malta.

Din discuțiile ce se poartă în cercurile diplomatice din Londra reiese faptul că guvernul englez va folosi divergențele existente între reprezentanții celor cinci partide prezenți la conferință în scopul menținerii pozițiilor sale strategice pe această insulă. Mai mult chiar, Duncan Sandys, ministrul englez al coloniilor, a declarat, în cuvîntul rostit la deschiderea lucrărilor, că guvernul Angliei nu dorește să accelereze obținerea independenței de către Malta. Motivul ? Îl aflăm tot din cuvîntarea lui Duncas Sandys care recunoaște că guvernul englez vrea să-și păstreze baza militară pe care o are amplasată în Malta.

Foarte mulți cetățeni albi de bună-credință susțin revendicările populației de culoare din S.U.A. În clișeu : o tînără albă acordînd ajutor unui negru, rănit de polițiști la o demonstrație a Asociației Naționale pentru propășirea populației de culoare

De 25 de cenți... prietenie

Nu se poate spune că afaceriștii americani nu-s oameni isteți. Mai ales atunci cînd trebuie să dea din colț în colț, cînd li se încurcă treburile și, mai ales, cînd nu vor — și nu prea vor — să scape pleașca din mînă. Iată că, unor asemenea energumeni, a început să le fie tot mai limpede că înrobitorul „ajutor" american, acordat țărilor dn Asia și Africa, în loc să le aducă prieteni, le furnizează dușmani

Am spus doar că sînt oameni isteți. Iată cum răspunde, de pildă, la această spinoasă întrebare cunoscuta publicație americană „Riders Digest", care publică, în unul din numerele ei, următoarea înștiințare : „Vreți să fiți soli ai prieteniei ?" Numai cu 25 de cenți puteți învăța cum să răspundeți la întrebările puse de străini, privind politica internă și externă a statului nostru. Cumpărați-vă broșura apărută în editura noastră — „Americanii peste graniță — Întrebări ce vi se vor pune".

E îndoios dacă răspunsurile propuse de broșură, vor ajuta America să cîștige amici peste frontieră ! E sigur că nici cu 25 de cenți... și nici cu miliardele de dolari, cheltuiți pentru înființarea de baze militare și întreținerea guvernelor de marionete, imperialiștii nu vor izbuti.

Notă politică

BĂJENARII SECOLULUI XX

Una din țările încăpute sub „filotimia" americană, și în care, bineînțeles, S.U.A. și-a instalat baze militare, este și Grecia. Și, ca și în Turcia și alte țări, care se află sub aceeași faimoasă „oblăduire", crizele economice apasă din ce în ce mai tare poporul respectiv. Mai ales situația țăranilor din cele două țări, pomenite mai sus, este cumplit de jalnică. „Din provinciile grecești se primesc știri dezastruoase, scrie ziarul grecesc „Anexartitos Tipos". Satele se pustiesc, mizeria și foametea-i seceră pe țărani. Îndărătul vitrinelor din centrul capitalei, ceva mai departe de șoselele asfaltate pe care trec mașini luxoase, se desfășoară o tragedie pe care n-o vezi. Oamenii părăsesc în masă satele, oameni cuprinși de disperare, care fug spre orașe. Alt val de bějenari se îndreaptă spre țări străine. Părăsirea satelor a luat aspectele unei panici, de parcă s-ar aștepta năvala unor barbari, de parcă s-ar aștepta cine știe ce molimă ucigătoare, cutremure de pămînt sau moarte. Toți fug. Toți se roagă să capete un loc în tren sau pe vapor care să-i transporte pînă la galeriile întunecoase ale minelor din Belgia, fabricile din Germania apuseană, pustiurile australiene, mocirlele din Brazilia. Toți se căznesc să fugă din sate. Mii de oameni le părăsesc, plecînd spre orașe ca Larisa, Salonic, Pireu, Cavala, Iamina și altele.

Mii de șomeri și-au petrecut nopțile, la o temperatură sub zero grade, și-și mai petrec, spre a putea ca a doua zi să se așeze la coadă în fața birourilor de plasare a muncitorilor. Cînd ușile acestor birouri s-au deschis, acei care n-au reușit să pătrundă pînă la funcționarul respectiv, cad în disperare, îi apucă revolta și panica. Ei încep să se cațere pe pereți, ca pe o cetate antică asediată, iau cu asalt curtea, ferestrele. A trebuit să fie aduse detașamente de polițiști motorizați și automobilele pompierilor, ca să fie reprimat asediul și asaltul celor fără de lucru".

Tabloul șomerilor care rătăcesc într-o stare de plîns pe străzile orașelor grecești, desculți și goi, în speranța de a primi pașaportul spre a putea emigra, este într-adevăr zguduitor. În schimb sînt aduși tehnicieni americani să construiască baze militare. Monopoliștii americani acaparează economia țării, făcînd să se adîncească tot mai mult mizeria, foametea, șomajul.

„NOROCUL" E DE VINĂ

Comentariul săptămînii

Lucrurile s-au întîmplat la Paris. Mai zilele trecute, în timpul dezbaterilor din Adunarea Națională Franceză, un vorbitor a depus pe tribună niște lucruri cu totul neașteptate : niște roșii, trei piersici, alte cîteva fructe.

Unul din deputații comuniști s-a folosit de acest mijloc original, pentru a face în fața aleșilor națiunii o demonstrație practică. Peștele, fructele, roșiile fuseseră cumpărate într-o hală pariziană la niște prețuri pe care destul de puține gospodine își puteau îngădui să-l ofere. Cu toate acestea țăranii din multe regiuni ale Franței nu-și pot vinde produsele. Li se oferă pentru ele prețuri atît de mici, încît oamenii sînt pur și simplu amenințați să nu-și poată recupera nici cheltuielile investite pentru obținerea recoltei. Negustorii cumpără, de pildă, unele fructe de la țărani, la prețuri de trei-patru ori mai mici decît cele cu care le revînd orășenilor, în piețe. La cartofi prețurile cresc între producători și piețe de 5—6 ori...

Țăranii pierd. Consumatorii pierd. Cine cîștigă ? Speculanții, marii afaceriști cărora menținerea unor prețuri scăzute de achiziție la produsele agricole le convine de minune.

Cînd țăranii din numeroase departamente ale țării au organizat puternice demonstrații de protest împotriva politicii agrare oficiale, ministrul Agriculturii, Pisani, a rostit cuvinte memorabile : „Nu cereți socoteală guvernului ci bunului dumnezeu care v-a dat prea mult noroc". „Norocul" e recolta bună din acest an. Dar e un „noroc" care se preface într-o adevărată nenorocire, de vreme ce oamenii n-au cui vinde, sau sînt nevoiți să accepte prețuri mizere.

„Sînt prea multe produse" — încearcă să explice specialiștii din guvern. Oare așa să fie ? Cînd țăranii din Chateaurenard (gurile Ronului) au aruncat pe șosele și în apă mii de kilograme de cartofi pentru care li se oferea un preț de nimic, îndată s-au găsit numeroși oameni care au început să-i adune cu coșuri. Erau din aceia care nu-și pot permite decît destul de rar să cumpere cartofi în piață, acolo unde ei nu se găsesc decît la prețuri umflate Nu e vorba, așadar, de prea multe produse, ci de prea puțină grijă față de nevoile oamenilor muncii — consumatori și producători. Dintre aceștia din urmă, din ce în ce mai mulți, își dau seama că distrugerea produselor (pentru ca în felul acesta pentru cele rămase să se poată obține un preț cît de cît ridicat) nu e soluția cea mai potrivită. Țăranii din regiunea bretonă au declarat deschis : „Sîntem împotriva distrugerii produselor agricole. În loc să le aruncăm în stradă, ne gîndim să întreprindem cu ele acțiuni politice hotărîte. Sîntem pentru distribuirea gratuită a legumelor și fructelor în fabrici și în cartierele în care locuiesc oamenii nevoiași"...

Oamenii muncii se gîndesc unii la alții. Lupta grea împotriva monopolurilor, a speculanților, îi fac solidari unii cu alții.

Lupta ia forme din ce în ce mai ascuțite. Țăranii blochează șoselele, pornesc caravane de tractoare pe străzile orașelor, organizează mitinguri în care se aud rostindu-se cuvinte de mînie. Întrebările la adresa guvernului cad necruțătoare una după alta : De ce mizerie ? De ce în cadrul înțelegerilor stabilite între monopoliștii țărilor ce fac parte din Piața comună, Franța a deschis granițele sale pentru produsele agrare italiene, care fac concurența francezilor la ei acasă ? De ce în același timp R.F. Germană refuză să importe produse agrare din Franța, ceea ce ar face ca aceasta să-și mai poată desface din stocuri ? De ce nu se pune ordine pe piața internă a Franței, în așa fel încît producătorii să poată vinde cît produc și consumatorii să poată cumpăra cît au nevoie ?

Se înțelege că nici una din aceste întrebări nu capătă răspunsul cuvenit. Țăranii sînt trimiși după cum am văzut să discute cu bunul dumnezeu. Dar asta nu face decît să întărească la țăranii francezi convingerea că soluția nu stă atît în cer, cît mai ales pe pămînt unde orînduirea capitalistă nu e în stare să rezolve problemele lor cele mai arzătoare. Oare nu e timpul ca lucrurile să se schimbe ?

R. ȚIULESCU

Între Franța și R. F. Germană au apărut serioase divergențe în cadrul Pieței comune, în problemele agricole. (Ziarele)

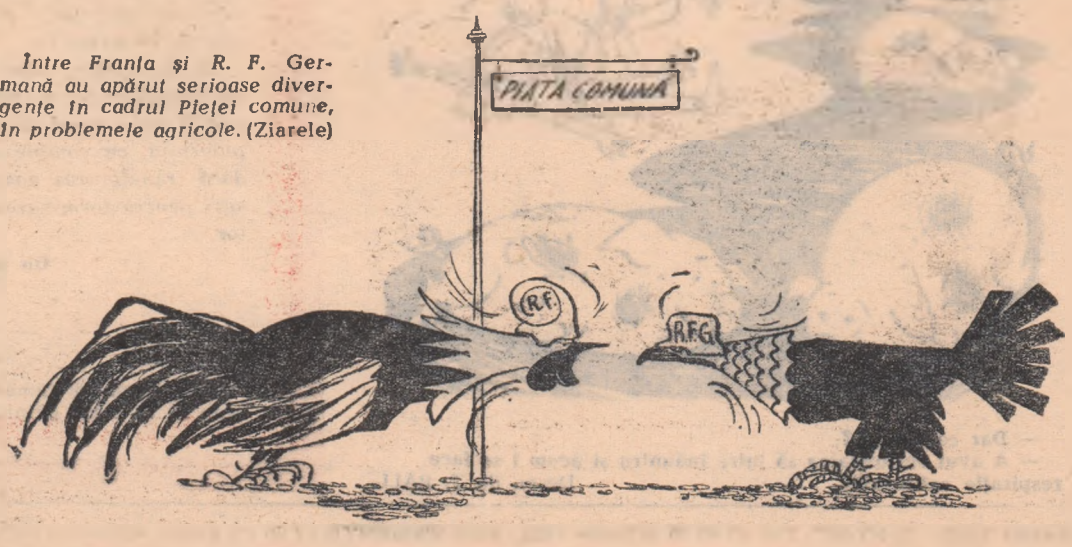

„PE O PIAȚĂ... COMUNĂ" Desen de V. VASILIU

SATIRĂ și UMOR

Cicerone Theodorescu

TECHNICA, FECIORI!

Diguri mari cu umerii de piatră,
Smîrcului i-așează noua vatră!

Mlaștina, cu zacerea ei lungă
Prin curent electric se alungă.

Malurile altcîndva ursuze,
Le-mbrăcăm în arbori și peluze.

Bine-mi plac Mamaia, Eforia,
Place-mi și la noi, gospodăria.

Cîmpului setos de veacuri dați-i
Apă, să răsufle, irigații.

Roaba și lopata viitoare
Electricitate-s și tractoare!

Să-nvățăm temeinic tehnica, feciori,
Că ne trebuie și-n anii viitori...

La G.A.C. Frătești-Giurgiu, unde se lucrează cu încetinitorul, unele construcții planificate pentru 1963 nici măcar nu au fost începute!

— Nu știu de ce, dar de cînd lucrez în brigada de construcții, nu mai pot să dorm noaptea...
Desen de T. PALL

FABULĂ

„Corbul avea odată"...

— Știm ce avea, nu-i nevoie să ne mai povestești, vor zice unu: o bucată de caș în plisc, pe care vulpea a reușit să i-o fure, lăudîndu-i vocea.

Numai că aici nu-i vorba de corbul din binecunoscuta fabulă, ci de comuna Corbu din raionul Medgidia. Dar să vă spunem ce legătură are una cu alta.

Centrul cooperativelor din Corbu și din comuna vecină Valea Neagră se află în Corbu. Ca buni megieși și gospodari, membrii cooperatori din cele două comune și-au ales o singură conducere administrativă care să se ocupe cu egală grijă și răspundere de sarcinile ce-i revin. Și, într-adevăr, centrul s-a pus bine pe treabă: din fondurile existente a construit în Corbu mîndrețe de magazin universal și de restaurant „ca la Mamaia".

„Uite, tot așa o să se facă și la noi" și-au spus membrii cooperatori din Valea Neagră. „Au grijă cei de la centru". Numai că sediul centrului administrativ e în Corbu, iar președintele centrului, Pavel Constantin, corbean de felul lui, are mereu dinaintea ochilor numai clădirile cele noi, fiindcă pe la vecini se deplasează rar. Iar ochii care nu se văd, se uită.

Așa fiind, magazinele din Valea Neagră continuă să funcționeze de mulți ani în încăperi necorespunzătoare și răspîndite prin toată comuna.

Degeaba stăruie și se roagă vecinii din Valea Neagră! Corbu nostru se ține tare pe poziție și nu le dă nici o fărîmă de... fonduri pentru construcția de magazine.

Morala:

Azi corbul nostru nu mai este
Cum îl cunoaștem din poveste.
Tot cașu-l ține pentru el
Și-l papă singur-singurel.

N. CULCEA

DEMOLARE

Dedicată colectiviștilor din comuna Frumușica, regiunea Iași.

Privitor la demolare
Aș avea o întrebare:
Oare ăsta-i un cuvînt
Aruncat așa în vînt?
Nu, nu e nici un secret
Că-i ceva foarte concret
Pipăibil
Și vizibil
La oraș, cît și la sat.

Da, și noi am demolat!
Unde-a fost crîșma, cîndva,
Nu e astăzi cinema?
Și-apoi spune tu, vecine,
N-ai pus umărul cu mine
Ca și grajdu-ntunecos
Cu „parchet" de-ăl mocirlos,
Mai antărt să-l dărîmăm
Iar în locu-i să-nălțăm
Grajdul trainic și curat?

Așa dar, am demolat!
Și vorbind de demolare
Aș mai spune-n completare
Că, de fapt, am demolat
Între timp tot vechiul sat
Și în loc, am pus din plin
Case noi, școală, cămin,
Magazine, dispensar,
Flori pe orice trotuar.

Eu aș preciza, încai:
Demolarăm... vechiul trai!

S. HOROVITZ

FLUX CONTINUU

G.A.C. Cenei, raionul Timișoara și G.A.C. Slobozia, oraș Giurgiu, au construit mari adăposturi tip „flux continuu" porcin.

Cînd o treabă e urîtă
Și, firește, te-ntărită,
Zici, simțind că-ți crapă țeasta:
„Ce e porcăria asta?".

Mie,
Vorba „porcărie"
Mi-a servit o poezie
Și-ncă una pozitivă:
Pe la noi, la colectivă
E-o construcție cu plan
Unde, cît e anul an,
Duc alcea viață bună
Toți grăsunii împreună —
Fiecare, ca la carte,
Cu apartament aparte:
Domnul vier, cu rang de tată,
Are boxă separată;
Colea, scroafele adulte
Stau în cameră mai multe
Și sporesc în kilograme
Așteptînd să fie mame.
Cît despre purcei, aflați
Că sînt cei mai răsfățați
Ei avînd (să vezi matale!)
Și căsuțe speciale —
Separați, cum spun, de mame
După luni și kilograme!
Au și-un spațiu-amenajat
Cît se-ntinde „blocu"-n lat,
Unde, zilnic, alde Ghiță
Zburdă ce-ntr-o grădiniță...

Iar această trebușoară
(Foarte simplă și ușoară!)
Ce producția sporește
„Flux continuu" se numește.
Îi lipsește doar o... bandă
Și-un pupitru de comandă
Ca să semene, atunci,
Cu o fabrică de șunci!

STELIAN FILIP

La sectorul porcin de la G.A.C. Remuș-Giurgiu, domnesc murdăria și noroiul...

— Dar ce-a pățit?
— A avut curiozitatea să intre înăuntru și acum i se face respirație artificială...
Desen de T. PALL

PETIȚIE

Tovarășe președinte,

Subsemnatele găini Rhode Island din G.A.C Remuș-Giurgiu, vă aducem la cunoștință următoarele:

Interesîndu-ne de calitatea construcțiilor avicole prevăzute pentru anul 1963, am rămas plăcut impresionante de mărimea noii puierițe și a complexului avicol, care au împreună o capacitate de 7 500 de capete! Interioarele ne-au plăcut și ele foarte mult, mai ales caloriferele de zid și cuibarele. În așa adăposturi, să tot trăiești și să faci la ouă!

Pînă'aici, tovarășe președinte, toate bune, numai că, era să uităm un mic amănunt: cele două frumoase construcții nici n-au fost începute! Noi le-am admirat numai în proiect, sperînd că le vom vedea și aevea. Dar a trecut primăvara, trece și vara, iar dumneavoastră și consiliului de conducere puțin vă pasă de situația construcțiilor. Ca dovadă, v-am putea aminti cele trei grajduri și fluxul continuu porcin începute în 1962 și neterminate nici pînă astăzi, ori sublimul saivan planificat pentru 1963 și rămas în proiect, dar nu vrem să ne abatem de la subiect. Să revenim deci la calitatea construcțiilor avicole.

V-ați hotărît, în sfîrșit, și dumneavoastră să construiți o stație de incubație și să ne scăpați pentru totdeauna de truda plictisitoare a clocitului. Noi am primit în general, fără rezerve, ideia incubatoarelor, văzînd în ele o reală înlesnire. Ce s-a întîmplat însă?

Deși aveați la îndemînă norme tehnice precise, v-ați apucat să dați alte dimensiuni și să construiți stația de incubație după propriile dumneavoastră gusturi. Ca rezultat, capacitatea stației de incubație a scăzut de la 7 000 de ouă la circa 2 000 de ouă pe serie. A crescut în schimb... prețul de cost al puilor de o zi, fapt care dă apă la moară celor cîtorva găini bătrîne, conservatoare, partizane ale clocitului. „Vedeți — cotcodăcesc ele în miopia lor — ce înseamnă incubatoarele? Tot mai bine era cînd cloceam".

Iată dar, tovarășe președinte, cum ați reușit să compromiteți o ideie care, pusă în practică în atîtea gospodării, dă pretutindeni rezultate optime.

Noi, subsemnatele găini Rhode Island din G.A.C. Remuș-Giurgiu ne mai putînd suporta cotcodăcitul infect al mărginitelor care cer renunțarea la incubator și reîntoarcerea la practica naturală demodată a clocitului, dar mai ales temîndu-ne că ne va apuca toamna fără adăposturi corespunzătoare, vă rugăm, tovarășe președinte, să aprobați transferarea noastră la o gospodărie agricolă colectivă care știe să crească păsări și să tragă toate foloasele de pe urma lor.

Vă înștiințăm, tovarășe președinte, că am trimis un exemplar din această petiție și revistei „Albina", așa că nu e cazul să o lăsați baltă, cum faceți cu puierița, cu complexul avicol și cu celelalte. Iar dacă transferarea noastră nu e posibilă, luați măsuri pentru terminarea în timp util a construcțiilor.

Un grup de găini Rhode Island *)
din G.A.C. Remuș-Giurgiu.

Pt. conf. C. ANATOL

*) *urmează un număr de semnături indescifrabile, ceea ce în cazul găinilor este perfect scuzabil.*

REDACȚIA: București Piața „Scînteii". Tel 17 60.10 interior 1882. ABONAMENTE: 7,60 lei anual. Abonamentele se fac la oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii * 40.001